

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 510

Vineri 20 martie 1959

8 pagini 25 bani

Pentru formarea noii intelectualități legate de popor

Recenta Hotărîre a Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior este un document de cea mai mare însemnătate atît pentru dezvoltarea învățămîntului, cit și pentru întreaga noastră viață economică și culturală. Ea restabilește scopul pentru care acest învățămînt a fost creat, asigură o reglementare unitară a întregului sistem de învățămînt seral și fără frecvență, duce la înlăturarea deficiențelor existente în acest sector.

Construirea socialismului în țara noastră impune ridicarea neconținută a nivelului de pregătire al tuturor celor care desfășoară o muncă în producție sau în domeniul social-cultural, oamenii muncii trebuie să posede temeinice cunoștințe teoretice și practice pentru a putea stăpîni tehnica nouă. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat cu tărie, în cuvîntarea rostită la cea de a II-a Conferință pe țară a U.A.S.R., faptul că drumul cel mai sigur spre o calificare profesională înaltă duce prin școala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă. Tinerii care lucrează nemijlocit în producție au perspectiva să devină în scurt timp — dacă își completează pregătirea practică cu elementele de cultură generală necesare — specialiști de valoare, avînd un larg orizont politic și ideologic, capabili să valorifice în muncă, anplu și neîntîrziat, bogata lor experiență din producție.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență creează cele mai bune condiții pentru ca oamenii muncii care lucrează nemijlocit în industrie și agricultură să-și completeze cunoștințele teoretice, asigură pregătirea pe scară largă, din rîndul tinerilor care lucrează în producție, a unor cadre de tehnicieni, ingineri și muncitori cu o înaltă calificare și un nivel de cultură corespunzător cerințelor izvorite din mersul nostru înainte pe drumul construcției socialiste. Pentru atingerea acestui scop, Hotărîrea acordă mari înlesniri oamenilor muncii înscriși la învățămîntul seral și fără frecvență — de pildă: concedii de studii plătite în afara concediului legal de odihnă, scutirea de taxe școlare, programarea în schimburi de producție care să permită participarea la cursuri și o mai bună pregătire, transport gratuit pe calea ferată pentru studenții care se prezintă la examene, asigurarea cazării și cantinei pe timpul examenelor etc.

Măsurile privind reorganizarea învățămîntului superior seral și fără frecvență se referă și la cuprinderea în aceste forme de învățămînt a acelor cadre di-

dactice care predau la clasele V-VII din mediul sătesc fără a avea pregătirea universitară corespunzătoare. Lor li se creează posibilitatea de a se califica în specialitatea în care predau fără scoaterea din muncă, ceea ce va aduce mari servicii nivelului predării la clasele V-VII de la școlile elementare de 7 ani din mediul rural.

Învățămîntul seral și fără frecvență de cultură generală și superior, înființat în anii regimului democrat-popular, a cunoscut — așa cum subliniază Hotărîrea — însemnate realizări. De exemplu, un număr important de specialiști pentru economie și cultură, precum și o experiență prețioasă, care va servi dezvoltării pe mai departe a acestei forme de învățămînt. Cu toate acestea, în învățămîntul seral și fără frecvență s-au manifestat și lipsuri serioase. Astfel Ministerul Învățămîntului și Culturii, conducerea școlilor și facultăților au permis ca un număr însemnat de tineri care nu lucrau în producție să urmeze cursurile serale și fără frecvență. În unele unități școlare au fost îndrumați spre acest învățămînt elevi cu rezultate slabe la învățămîntul de zi, școlari care au „reusit fără loc” la concursul de admitere. Au fost lăsați să pătrundă în învățămîntul seral și fără frecvență tineri cu manifestări cu totul necorespunzătoare.

Hotărîrea subliniază lipsa care s-a manifestat în organizarea învățămîntului superior și fără frecvență prin faptul că nu a fost reglementat numărul de locuri pentru fiecare specialitate, ceea ce a făcut ca în unele ramuri, de pildă științele juridice, învățămîntul fără frecvență să ia o extindere nejustificată de nevoile de cadre ale țării noastre. Este de ajuns să arătăm că numărul de studenți la cursurile fără frecvență ale Facultății de Științe Juridice și Institutului de Științe economice „V. I. Lenin” din București se ridică la 8.741, ceea ce reprezintă mai mult de jumătate din numărul total al studenților din întreg învățămîntul fără frecvență universitar și economic. În ceea ce privește structura rețelei secțiilor fără frecvență, aceasta a fost extinsă la prea multe specialități, facultăți, institute, lucru care a împiedicat concentrarea atenției și eforturilor asupra învățămîntului industrial și agricol.

Unele unități de învățămînt au privit cu o oarecare superficialitate nivelul de pregătire al elevilor și studenților, permițînd ca unii studenți să promoveze doi ani într-un singur an de studiu, făcîndu-le în fond un deserviciu; au fost admiși în facultăți chiar tineri care nu îndeplineau condițiile de intrare în învățămîntul superior, unii dintre ei neavînd studiile medii terminate.

O lipsă serioasă vine și din faptul că Ministerul Învățămîntului și Culturii, conducerea unor institute de învățămînt superior, comitetele executive ale unor sfaturi populare nu au privit cu toată grija problema încadrării acestui învățămînt cu cadrele didactice cele mai bune. Astfel uneori au fost repartizate să lucreze aici cadre slab pregătite profesional, fără experiență pedagogică, profesori pentru care nu „s-a găsit loc” la cursurile de zi. Ca urmare, procesul instructiv-educativ la aceste școli nu a atins nivelul cerut, în multe locuri frecvența a fost slabă, unii elevi au abandonat pe parcurs învățătura.

Aplicarea cu strictețe a tuturor prevederilor noii hotărîri va asigura îndeplinirea de către învățămîntul seral și fără frecvență a obiectivelor pentru care a fost creat. Ministerul nostru îi revin răspunderi deosebite în acest sens, el avînd sarcina de a coordona, controla și îndruma învățămîntul seral și fără frecvență. Reglementul cu privire la organizarea și funcționarea acestuia, regulamentul care va fi elaborat de ministru, va delimita în mod precis categoriile de tineri cărora le este destinat învățămîntul seral și fără frecvență, condițiile de admitere, de promovare și de absolvire a cursurilor, obligațiile pe care le au elevii și studenții față de școală, precum și acelea pe care le are școala față de ei etc. Este foar-

Prof. ȘTEFAN BALAN
adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii

(Continuare în pag. 2.a)

SAPTĂMÎNA MONDIALĂ A TINERETULUI

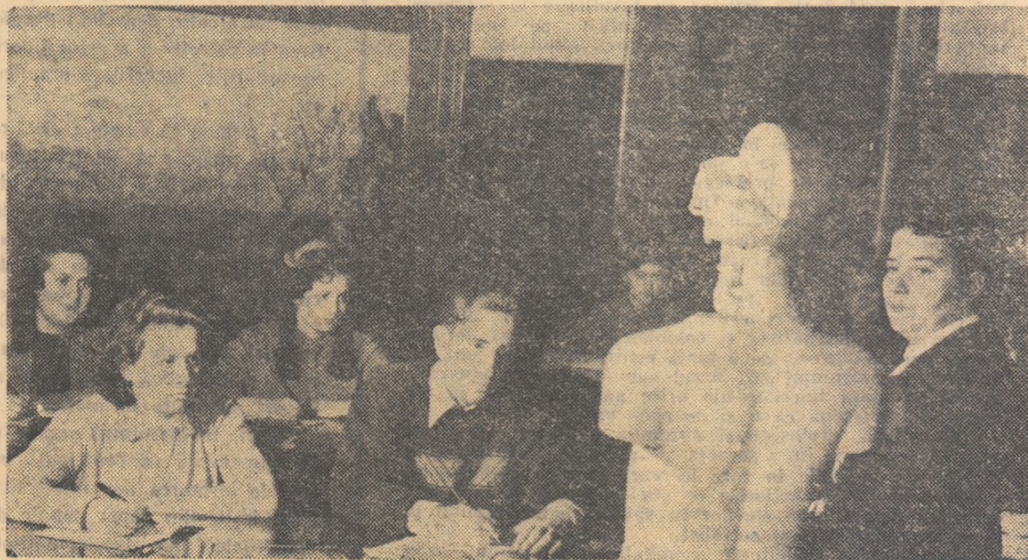
În fiecare an, zilele proaspete ale primăverii cunosc clocotul unei mari sărbători a tinereții. De 17 ani, în fiecare primăvară între 21 și 28 martie tineretul din întreaga lume sărbătorește prietenia care îl unește peste mări și oceane, afirmîndu-și cu tărie solidaritatea în lupta pentru întărirea păcii, pentru sprijinirea acțiunilor care duc la destinderea încordării internaționale, pentru viitor pe care îl doresc cu toții să fie numai lumină și prosperitate.

Manifestările pline de vigoare și entuziasm ce au loc an de an în această săptămînă sînt mărturia forței mișcării internaționale democratice de tineret din întreaga lume. Alături de vîrstnici, de oamenii cinstiti de pe tot globul — indiferent de concepțiile religioase, de ocupație, naționalitate sau de culoarea pielii — tineretul luptă pentru triumful nobilei cauze a păcii între popoare. El sprijină cu hotărîre propunerile și acțiunile menite să ducă la lichidarea primejdiei de război. O caldă aprobare au găsit în rîndurile tineretului din întreaga lume propunerile sovietice cu privire la încheierea Tratatului de pace cu Germania și normalizarea situației primejdioase de la Berlin, pentru prevenirea unei noi agresiuni provocate de militarismul și spiritul revanșard vest-german, propunerile cu privire la interzicerea armelor atomice și cu hidrogen și încetarea experimentării lor.

Pretutindeni în lume tinerii condamnă cu hotărîre acțiunile imperialiștilor care alimentează cu sîrg războiul rece. În statele capitaliste și în țările subjugate de colonialiști, lupta politică a tinerilor împotriva imperialiștilor aștători la războaie se împletește cu lupta pentru condiții omenești de viață și de muncă. În Franța sau în Argentina, în Japonia ori în Italia, sute de mii de tineri — someri de luni de zile — bat zădarnic la porțile întreprinderilor și instituțiilor capitaliste în căutare de servicii, iar sute de mii de tineri muncitori care au de lucru se ridică, alături de vîrstnici, împotriva abuzurilor patronilor, cerînd salarii care să le asigure un trai omenesc. În colonii, tineretul supus la o exploatare și mai adîncă luptă cu înverșunare pentru izgonirea asupritorilor colonialiști, pentru independența națională și libertate. Indiferent în ce țară colonială s-ar desfășura — în Madagascar, în Congo, în Uganda sau în Zanzibar — lupta tineretului dusă alături de întregul popor împotriva imperialiștilor este urmărită cu caldă aprobare și satisfacție de tinerii din întreaga lume. Fără îndoială că Săptămîna Mondială a Tineretului va ilustra în modul cel mai elocvent puternica solidaritate a tineretului din lumea întreagă cu lupta patriotică a tinerilor din colonii.

Spre deosebire de țările capitaliste și coloniale, în statele socialiste Săptămîna Mondială a Tineretului este sărbătorită în condițiile unui puternic avînt economic și cultural. Oamenii muncii din aceste țări obțin zi de zi succese remarcabile pe drumul făuririi vieții noi. În Uniunea Sovietică poporul a trecut la construcția desfășurată a comunismului și a uimit lumea prin minunatele lui realizări în domeniul științei și tehnicii. În aceste state, în care înflorește fericirea și bunăstarea pentru toți cei ce muncesc, tinerele vîrstare duc o viață lipsită de griji. Înconjuțați cu dragoste părintească, avînd asigurate

(Continuare în pag. 2)

Printre elevii Școlii medii serale „Gh. Lazăr” din București se află numeroși muncitori fruntași în producție.

lat-o, la o oră de anatomie, pe utemista Victoria Ungureanu — strungar la uzinele „Clement Goltwald” din

București — care la învățătura, ca și în producție, obține rezultate bune.

Invățătoarea Lucia Stavarache din comuna Baba Ana, este și bibliotecară voluntară la G.A.C. „16 Februarie 1933” din comună. Ea a reușit în ultimele 3 luni să atragă peste 350 de cititori.

Informații

In urma controlului manualelor de chimie organică pentru clasa a XI-a prezentate la concursul organizat de către Editura de stat didactică și pedagogică, s-a stabilit următorul rezultat:

Premiul II: Buznea Margareta, Școala medie nr. 15 din București; Dumitrescu Eugenia, Școala medie nr. 15 din București.

Premiul III: Marinescu Achim, Școala medie nr. 3 din București; Rișavi Iosif, conferențiar la I.P.C.D., București.

★

Informăm pe această cale conducerea școlilor că, dacă nu și-au procurat până la această dată broșurile cuprinzând textele de lectură literară pentru limba română la clasele V-VII, se pot adresa în acest scop librăriilor raionale, care au fost aprovizionate cu numărul de broșuri corespunzător.

PENTRU FORMAREA NOII INTELECTUALITĂȚI LEGATE DE POPOR

(Urmare din pag. 1)

te necesar ca organele de învățământ să înceapă de acum activitatea care să asigure deschiderea noului an școlar în învățământul seral și fără frecvență și funcționarea cursurilor în condiții optime.

Intocmirea din timp a planurilor și programelor de învățământ pe o bază riguroasă științifică se impune cu toată fermitatea. Ele trebuie să pună accentul pe însușirea cunoștințelor teoretice, în raport cu cerințele vieții practice, cu atât mai

mult cu cât elevii și studenții, lucrind în producție, sint preocupati de problemele teoretice pe care le ridică munca lor practică. De asemenea trebuie organizată elaborarea unor manuale și cursuri care să constituie un ajutor de preț pentru munca elevilor și studenților.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la învățământul seral și fără frecvență arată că trebuie să acordăm o atenție deosebită înzestrării școlilor de cultură generală cu materialul didactic necesar procesului de în-

vățământ. În această privință înțepinderea de material didactic și secțiile de învățământ și cultură ale sfaturilor populare trebuie să se ocupe cu toată seriozitatea de repartizarea către aceste școli a întregului material de laborator pentru fizică, chimie, științele naturale, a planșelor și hărților de care au nevoie, pentru ca elevii să și poată însuși cit mai bine cunoștințele predate la școli.

Va trebui ca la școlile și secțiile serale și la cursurile fără frecvență să fie repartizați cei mai buni profesori și pedagogi, cadre cu o îndelungată experiență la catedră, avind temeinice cunoștințe ideologice și politice, insuficiente de dorința de a contribui la buna pregătire a noii intelectualități.

Este o datorie patriotică pentru toți cei ce muncesc pe frontul învățământului să popularizeze larg recepta Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. în rindurile maselor de oameni ai muncii, în mijlocul tineretului interesat în a-și desăvîrși pregătirea teoretică și practică. Fiecare pedagog trebuie să și aducă contribuția sa la atragerea în aceste forme de învățământ a celor mai merituosi oameni ai muncii care, imbinind — așa cum ne învață partidul — munca în producție cu învățătura, să poată deveni specialiști de nădejde ai economiei și culturii socialiste. Pentru a veni în sprijinul celor ce doresc să urmeze în învățământul mediu și superior, școlile trebuie să organizeze cu atenție deosebită pregătirea în colectiv a acestor tineri, consultațiile, lucrările practice etc.

Nu trebuie să existe școli lipsite de preocupare pentru însușirea temeinică a materiei de către elevii de la învățământul seral și fără frecvență și nici elevii care să absenteze de la cursuri sau care să nu se prezinte la examene ori la lucrările practice. Se cere din partea tuturor o disciplină hotărîtă și eforturi susținute în muncă.

Astfel, învățământul seral și fără frecvență va contribui intens la formarea noii intelectualități ieșite din popor, legate de năzuințele lui, intelectualitate care, împreună cu vechea intelectualitate, să lupte pentru realizarea sarcinilor puse de construirea socialismului în țara noastră.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

CU PRIVIRE LA EXAMENUL DE MATURETATE ȘI DE STAT

Examenul de maturitate de la școlile medii de cultură generală și examenul de stat de la școlile pedagogice și institutele pedagogice de învățători din anul 1959, se dau în două sesiuni: — sesiunea I-a începe la 1 iulie; — sesiunea II-a începe la 1 septembrie.

La examenul de maturitate se vor prezenta atât absolvenții clasei a XI-a cursuri de zi și fără frecvență din anul școlar 1958/1959 cât și absolvenții școlilor serale pentru tineretul muncitoresc din anul școlar 1958/1959 precum și restanțierii din anii trecuți. Examenul se va da la următoarele obiecte de învățământ:

1. Limba și literatura română scris și oral
2. Matematici scris și oral
3. Limba rusă oral
4. Fizica oral
5. Istoria României oral
6. Chimia, St. naturale (Bazele darwinismului), Geografia R.P.R. (la alegere) oral.

Candidații pot să și aleagă unul din cele trei obiecte de învățământ indicate la punctul 6. Obiectul ales va fi precizat în cererea de înscriere la examenul de maturitate.

Candidații de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare vor da examenul și la limba și literatura maternă (scris și oral).

Prima categorie de candidați (absolvenții clasei a XI-a cursuri de zi și fără frecvență din anul școlar 1958/1959) vor fi examinați din toată materia studiată în clasele VIII-XI, după programele școlii de 11 ani (tranzitie) cursuri de zi.

A doua categorie de candidați (absolvenții școlilor serale pentru tineretul muncitoresc din anul școlar 1958/1959, precum și restanțierii din anii trecuți) vor fi examinați din toată materia studiată la obiectele respective în clasele VIII-X, după programele școlii de 10 ani, identice în continut cu programele școlii de 11 ani, care stau la baza pregătirii ultimelor serii de absolvenți ai școlilor serale, inclusiv seria 1958/1959.

La examenul de maturitate de la școlile medii de cultură generală se pot prezenta următorii candidați:

— absolvenții clasei a XI-a, cursuri de zi, serale și fără frecvență, din anul școlar 1958/1959;

— restanțierii din anii trecuți, absolvenți ai școlilor medii de cultură generală (sau ai fostelor licee teoretice), proveniți de la cursurile de zi, serale sau fără frecvență, indiferent în ce an au absolvit ultima clasă de învățământ mediu.

În acest an, candidații restanțieri se înscriu la examenul de maturitate, fără să mai fie obligați să repete ultima clasă de învățământ mediu, așa cum prevedeau Instrucțiunile Ministerului Învățământului și Culturii nr. 62/1957, art. 32. Cei care eventual s-au înscris în acest an școlar să repete

clasa XI-a, învățământul seral sau fără frecvență, promovind, vor beneficia de dreptul de a se prezenta la examenul de maturitate de trei ori, la fel ca absolvenții din anul școlar curent. Cei care, eventual, se vor retrage, se vor mai putea prezenta la examenul de maturitate numai o singură dată, într-una din sesiunile iulie sau septembrie ale anului 1959.

Candidații restanțieri care s-au prezentat de două ori la examenele de maturitate din sesiunile anilor 1957 și 1958, au dreptul să se prezinte numai o singură dată în anul 1959 în sesiunea iulie sau septembrie (adică a 3-a oară, începînd din anul 1957) și, dacă nu reușesc, trebuie să repete și să promoveze ultima clasă a școlii medii de cultură generală, după care se pot prezenta din nou la examenul de maturitate.

La examenul de stat de la școlile pedagogice și de la institutele pedagogice de învățători se pot prezenta următorii candidați:

— absolvenții anului IV al școlilor pedagogice de învățători și educațoare — cursuri de zi și fără frecvență și absolvenții anului II de la institutele pedagogice de învățători din anul școlar 1958/1959;

— restanțierii din anii trecuți, absolvenți ai școlilor pedagogice de învățători și educatoare, proveniți de la cursurile de zi sau fără frecvență, absolvenți ai institutelor pedagogice de învățători, cursuri de zi, indiferent în ce an au absolvit ultimul an de învățământ pedagogic.

Candidații restanțieri, care au fost respinși de două ori la examenul de stat se mai pot prezenta pentru a treia oară la acest examen numai cu aprobarea secției de învățământ și cultură regională.

În vederea pregătirii elevilor pentru examenul de maturitate și de stat, școlile vor organiza între 15—30 iunie a.c. lecții de recapitulare a materiei, precum și consultații.

CU PRIVIRE LA TRANSFERAREA CADRELOR DIDACTICE

Recent, Ministerul Învățământului și Culturii a dat îndrumări privind rezolvarea transferărilor cadrelor didactice din învățământul de cultură generală, profesional și tehnic pentru anul școlar 1959/1960.

Transferările se vor putea face în interesul învățământului (cu consimțământul celor în cauză) și la cerere, numai în posturi sau catedre vacante.

Transferările la cerere se vor putea face numai pentru motivele și în condițiile prevăzute de normele existente.

Toate cererile de transferare, însoțite de actele doveditoare, vor fi depuse la secțiile de învățământ și cultură ale sfaturilor populare raionale (orășenești) în raza cărora funcționează cei în cauză, pînă la data de 15 aprilie a.c.

Orice alte lămuriri în legătură cu transferarea cadrelor didactice se pot obține de la secțiile de învățământ și cultură.

SĂPTĂMÎNA MONDIALĂ A TINERETULUI

(Urmare din pag. 1)

cele mai bune condiții de studiu, de muncă și de trai, tinerii din țările socialiste își exprimă recunoștința față de patria lor pentru tot ceea ce ea le-a dăruit. Această recunoștință dublată de dragostea profundă față de poporul muncitor se cîțește în entuziasmul cu care tinerii angajați în producție participă la îndeplinirea planurilor de stat, în însușirea cu care elevii și studenții învață pentru a deveni buni specialiști necesari construcției societății noi.

În patria noastră, tinerii lucrind în fabrici și uzine, în mină, pe ogoare și pe șantiere își dau aportul la creșterea producției, la ridicarea productivității muncii, la reducerea prețului de cost, la realizarea de economii, contribuind la dezvoltarea și întărirea industriei și agriculturii noastre socialiste. Tinerii muncitori, țărani muncitori, elevi și studenți participă cu însușire la acțiunile brigăzilor de muncă voluntară patriotică pe diferitele șantiere de construcții, la înfrumusețarea Capitalei, a orașelor și satelor patriei, la înfrumusețarea școlilor, la acțiunea de colectare a fierului vechi, a sticlei etc. Numeroși elevi și tineri profesori s-au evidențiat pentru realizările lor deosebite obținute în munca patriotică dovedind că tineretul școlar nu stă la o parte de lupta poporului pentru propășirea patriei, de problemele vieții noastre socialiste.

Săptămîna Mondială a Tineretului este și pentru tineretul din școlile Republicii noastre un sărbătoresc prilej de manifestare a patriotismului și internaționalismului socialist. În zilele rezervate „muncii patriotice”, „luptei pentru pace”, „tinerilor fete”, „științei și acțiunilor culturale”, „sporturilor”, „Festivalului” ei își vor uni glasul cu glasul tuturor tinerilor din patria noastră, din țările socialiste, capitaliste și coloniale, arătîndu-și dorința vie de pace, hotărîrea de a lupta pentru un viitor care să nu mai fie amenințat de „norul sub formă de ciupercă”, pentru ca viața tinerilor din orice parte a lumii să fie frumoasă și senină ca o zi de primăvară.

Învățătorii, profesorii și diriginții — tineri sau vîrstnici — vor ajuta în această săptămîna organizațiile U.T.M. din unitățile în care lucrează pentru mobilizarea tuturor elevilor la acțiunile ce vor avea loc și care vor contribui la educarea elevilor în spiritul patriotismului și al internaționalismului socialist.

Tradiționala sărbătoare mondială a tineretului este și una din cele mai frumoase sărbători ale tineretului școlar. Prin lecții, prin activitățile în afară de clasă și extrașcolare, învățătorii și profesorii îl vor ajuta pe elevi să se bucure din plin de această frumoasă sărbătoare a primăverii vieții.

Jocurile didactice în instituțiile preșcolare

Consfătuirile cadrelor didactice din învățământul preșcolar, care vor avea loc peste câteva zile, vor discuta una din problemele foarte importante ale activității din grădinițele de copii, dar mai puțin dezbătute pe plan teoretic de specialiști — și anume folosirea jocurilor didactice în procesul instrucției-educative.

În grădinița de copii procesul de instruire se realizează în cadrul activităților obligatorii. Conținutul lui, așa cum prevede „Îndrumătorul pentru educatoarele” (programa), se referă la educația fizică, însușirea limbii materne și cunoașterea mediului înconjurător, socotit și numărul, desen, modelaj, confecții, muzică.

Fiecând de la ideea că activitatea de bază a copiilor din grădiniță este jocul, educatoarele trebuie să caute ca în timpul activității obligatorii să nu introducă în mod mecanic metodele de instruire din școală, ci să le împlezească în mod just cu procedee de joc, pentru a face ca învățătura, care cere din partea copiilor un efort intelectual destul de mare, să devină atractivă și ușoară.

Tocmai un asemenea procedeu de împlinire a învățării cu jocul îl constituie jocurile didactice. Acestea își păstrează, în formă, caracterul de joc. În conținutul lor, însă, sînt incluse anumite sarcini de ordin instructiv, care se referă tocmai la problemele prevăzute în programa pentru învățământul preșcolar.

Ca ajutorul jocurilor didactice se realizează în grădiniță însușirea de către copii a limbii materne, mai ales pronunțarea corectă a sunetelor și cuvintelor, îmbogățirea, precizarea și fixarea vocabularului și însușirea unei construcții corecte gramaticale. Tot prin jocurile didactice se realizează precizarea și fixarea unor cunoștințe legate de mediul înconjurător, de cunoașterea naturii, anumite reprezentări de mărime, formă, culoare, posibilitatea de orientare în spațiu. Ca ajutorul jocurilor didactice copiii învață să numere și să socotească, să citească și să deseneze.

Jocurile didactice au în mod deosebit rolul de a da educatoarei posibilitatea să repete și să exerseze sub diferite forme una și aceeași sarcină didactică. Prin recapitulări desfășurate sub formă de joc didactic rămâne neobservat de către copii, pentru că este îmbrăcat într-o formă nouă; ei trebuie realizați totuși în așa fel, încît să aibă caracterul de fiecare dată, anumite sfaturi conștiente. De exemplu, învățînd pe copii — în cadrul jocului didactic cu privire la formarea numerelor în cazul 1-4, care se folosește la grupa mijlocie — ce este de făcut pentru ca pe fișa de hirtie să fie trei cerceule roșii și nu două, educatoarea face apel la gîndirea copilului, îl pune pe acesta să chibzuiască conștient pentru a da un răspuns corect.

Urmărindu-se pe teren cum se desfășoară jocurile didactice s-a constatat că multe educatoare folosesc la împlinirea acestor jocuri pentru rezolvarea unei sau alteia dintre problemele indicate în îndrumător. Unele educatoare, prevăzînd în conținutul jocului didactic sarcini prea grele, care depășesc puterea de înțelegere a copiilor, cer din partea acestora eforturi prea mari; altele, dimpotrivă, fixînd sarcini sub nivelul posibilității copiilor, nu le stîrnesc interesul tocmai pentru că nu le cer nici un efort. Copiii de vîrstă preșcolară este capabil să rezolve probleme care sînt accesibile puterii lui de înțelegere. Prin urmare, educatoarea trebuie să gîndească în ce măsură sînt accesibile pentru copii atît sarcinile, cît și conținutul, unul sau altul. La baza oricărui joc didactic trebuie să stea activitatea minții copiilor. De aceea nici un joc didactic nu poate fi realizat atunci cînd copilul nu înțelege ce i se cere și cum trebuie să răspundă cerințelor puse de regulile jocului.

Prin jocul didactic ca un mijloc de instruire a copiilor, educatoarea trebuie să fie conștientă de scopul pe care-l urmărește. Însuși colectivul de copii trebuie să știe, la rîndul lui, ce nu face niciunul și pentru ce trebuie să joace jocul respectiv. Sînd această, cunoscînd modalitatea desfășurării a jocului, copiii vor fi cu atît mai interesați, vor dori să ducă jocul pînă în capăt, cu rezultate cît mai bune.

Prin jocurile didactice și mai ales prin cele în care se folosește material didactic se realizează acțiunea reciprocă a primului și a celui de-al doilea sistem de

semnalizare. Folosind în joc jucării, material din natură sau confecționat de educatoare, copilul le numește, stabilește legăturile, se familiarizează cu proprietățile lor. Aceasta este importantă îndeosebi pentru învățarea de către copii a limbii materne. În acest scop este foarte necesar ca în fixarea temelor și conținutului jocurilor să se asigure o succesiune și o gradare a problemelor indicate în îndrumător. Astfel, concomitent cu jocurile pentru îmbogățirea sau precizarea vocabularului legat de cunoașterea naturii sau mediului înconjurător, trebuie realizate și jocuri pentru însușirea substantivelor și a adverbilor, pentru pronunțarea cuvintelor, pentru folosirea justă a articolului, pentru articularea corectă a substantivelor etc.

Repetate și exersate prin noi și noi jocuri didactice (noi ca formă de organizare și de desfășurare), aceste noțiuni vor fi temeinic și trainic însușite de copii.

De obicei, jocurile didactice pentru limba maternă și cunoașterea mediului înconjurător au un dublu scop: pe de o parte precizarea și îmbogățirea cunoștințelor copiilor, iar pe de altă parte formarea deprinderii de a pronunța clar cuvintele și de a formula propoziții corect construite din punct de vedere gramatical. Este bine totuși ca în fiecare joc didactic să se urmărească în mod special o singură sarcină. Nu trebuie să se uite însă că aceste sarcini se întrepînd. Efectuînd, de pildă, un joc didactic — ghicitoare, menit să ajute la fixarea cunoștințelor căpătate cu ocazia observărilor făcute în natură, copiii trebuie să ghicească obiectul după semnele date, să spună clar unde se găsește obiectul, să-l descrie și să arate la ce servește el. Deși jocul este menit în primul rînd să precizeze reprezentările copiilor, totuși, pentru a da răspuns întrebărilor puse, ei vor formula propoziții. Accentul cade deci pe fixarea cunoștințelor din natură, dar nu se neglijează nici latura vorbirii.

Trebuie folosite însă și jocuri didactice care își pun mai multe sarcini. De exemplu, jocul „Comparați jucăriile” are ca scop să-l învețe pe copii care sînt denumirile unor obiecte, să-l familiarizeze cu particularitățile acestora — mărime, culoare, formă etc. — să le consolideze deprinderile de exprimare și să-i învețe să folosească gradele de comparație.

Jocurile didactice trebuie folosite și pentru educarea simțului muzical al copiilor, pentru dezvoltarea auzului ritmic necesar însușirii unui cântec. Astfel, pentru a-i face pe copii să simtă ritmul într-un cântec, se poate folosi și jocul muzical „Să batem din palme și în tobă”. Copiii recită versuri despărțind cuvintele în silabe, bat din palme, apoi în tobe, apoi își mișcă capul spre stînga și dreapta, imitînd tic-tac-ul ceasului.

Și în cadrul jocurilor de mișcare pentru educația fizică sau chiar în cadrul activităților de educație fizică jocul didactic își are un rol bine precizat. Astfel, o activitate de educație fizică se poate încheia cu jocul „Cursa culorilor” sau „Cursa pe numere”. Deși prin forma lor aceste jocuri se încadrează în exercițiile de mișcare, sarcina lor didactică este de a fixa cunoștințele copiilor cu privire la culori sau la numere.

Dacă educatoarele vor respecta o succesiune justă în alegerea conținutului jocurilor didactice, dacă vor grada cu pricepere sarcinile puse de joc vor reuși să adîncească cunoștințele copiilor asupra tuturor noțiunilor indicate de îndrumător, să ridice nivelul dezvoltării copiilor, pregătindu-l treptat pentru a trece dintr-un grup în altul și apoi în școala elementară. Din punct de vedere metodologic, jocurile didactice sînt exemplul tipic de împlinire a procedurilor de joc cu metodele din școală, ușurînd astfel copiilor trecerea treptată de la o formă de învățămînt la alta.

Dezbatînd în cadrul consfătuirilor problema jocurilor didactice, educatoarele vor înțelege mai bine importanța lor, atît pe plan instructiv cît și pe plan educativ, vor face un larg schimb de experiență cu privire la organizarea și desfășurarea lor. Toate acestea le vor ajuta să-și îmbunătățească activitatea, să asigure o pregătire temeinică a copiilor pentru școala elementară.

VIRGINIA MANASIA

La casa de copii „A. S. Makarenko” din București.

Despre activitatea din CASELE DE COPII

Prin grija partidului și guvernului, casele de copii dispun de condiții materiale mereu mai bune. Organele de învățămînt și sindicale, ca și cei ce lucrează în casele de copii se străduiesc să valorifice din plin mijloacele ce li s-au pus la dispoziție, se preocupă în continuare de a crea copiilor, și prin posibilități locale, condiții mereu mai bune de viață.

În același timp creșterea și educarea prin grija statului a acestor copii este încredințată unor colective pedagogice cu o bună pregătire profesională și politică, cu experiență în munca pedagogică și cu un înalt simț de răspundere. Colectivele pedagogice din casele de copii au ca principala sarcină asigurarea unei cît mai temeinice pregătiri a copiilor, așa încît aceștia să devină oameni destoinici, în stare să desfășoare o muncă creatoare, înarmați cu principii morale sănătoase.

Urmărind să-și îndeplinească această sarcină, cadrele din casele de copii acordă multă atenție pregătirii pentru viață a celor pe care-i cresc, educării lor în muncă și pentru muncă. Multe case de copii au realizări frumoase în această privință. În camerele de lucru-atelier ale caselor de copii din Brăila, Turmu Severin, Tulcea, Buzău etc. elevii își petrec cu mult drag o parte din timpul lor liber lucrînd felurite obiecte în metal și lemn, țesături etc. În aceste ateliere ei sînt îndrumați să-și însușească deprinderi conștiente de muncă practică, să înțeleagă principiile care stau la baza acțiunii și funcționării diferitelor unelte și instrumente. Și munca pe lotul experimental constituie o activitate îndrăgită de elevii multor case de copii. Astfel, elevii de la casele de copii din Fălticeni, Sîncrai, Tîrgoviște, de la casa de copii nr. 7 din București au contribuit, prin recoltele obținute pe loturi, la îmbunătățirea hranei lor. Pentru rezultatele frumoase dobîndite în munca practică agricolă ei au primit numeroase premii la concursurile micilor naturaliști.

Un rol important în pregătirea copiilor din casele de copii pentru munca în producție îl are legătura acestor case cu întreprinderile care le patronază. Bunăoară, datorită legăturii strînse care există între casa de copii din Piatra Neamă și Combinatul de fibre sintetice din Săvinești, copiii au putut

cunoaște îndeaproape secțiile combinatului, activitatea plină de roade a muncitorilor.

Manifestînd o grijă deosebită pentru îndrumarea profesională a copiilor, numeroase colective din casele de copii îi ajută pe elevi să-și aleagă drumul cel mai potrivit în viață, în așa fel încît să fie folositori patriei și să-și poată dezvolta înclinațiile, aptitudinile. În această privință a acumulat o experiență pozitivă casa de copii din Botoșani, care a îndrumat absolvenții clasei a VII-a, potrivit înclinațiilor lor, spre profesii variate, trimițîndu-i în școli profesionale sau de meserii, de cultură generală sau pedagogice.

Trebuie să amintim totuși că în ceea ce privește pregătirea pentru viață și îndrumarea profesională a unor copii mai există și superficialitate sau lipsă de simț de răspundere. De exemplu, casa de copii din Blaj nu se interesează suficient de înarmarea elevilor cu deprinderi trainice de muncă practică, de buna lor orientare profesională. Unele case de copii repartizează la împlinire elevii care au terminat șapte clase la școlile cele mai apropiate, fără a ține seama de pregătirea și de aptitudinile lor. Tot astfel, în unele case de copii nu există preocuparea de a deprinde fetele să efectueze munci gospodărești, ca spălătul și călcatul rufelor, gătitul meselor etc.

În majoritatea caselor de copii se acordă multă atenție pregătirii școlare a elevilor. De exemplu, la casele de copii din Beiuș, Bușteni, Gurtea de Argeș, Ploiești, Cîmpulung-Muscel etc. activitatea elevilor a fost în așa fel organizată, încît aceștia să-și formeze deprinderi și obișnuințe de a învăța singur și sistematic. La casa de copii din Cîmpulung-Muscel, bunăoară, educatoarii veghează ca elevii să nu învețe mecanic, să-și corecteze singuri greșelile, să nu-și copieze temele unii de la alții. Ca urmare, majoritatea copiilor de la această casă obțin note bune la toate obiectele.

O condiție importantă în asigurarea succesului la învățătura al copiilor o constituie strînsa colaborare între casele de copii și școli. Înțelegînd acest lucru, cadrele de la casa de copii din Sighet tin o legătură permanentă cu școala nr. 3 din acest oraș, unde învață copiii. La rîndul lor, profesorii școlii vizitează adesea casa de copii,

Este necesar să arătăm însă că în unele case de copii mai sînt educatori care nu se interesează de sprijinirea copiilor la învățatură, care se transformă din educatori în simpli supraveghetori. Sarcina educatoarei din casele de copii nu se poate limita însă numai la atît. Ei trebuie să fie un adevărat îndrumător al copiilor — și în problemele instructive, și în cele ale educației. În același timp, educatoarii trebuie să fie un adevărat părinte al copiilor care-i sînt încredințați, să facă pentru ei, din casa de copii, o adevărată casă părintească. Educatoarii trebuie să cunoască problemele care-l frămîntă pe fiecare copil în parte și să-l ajute, cu grijă și dragoste, să-și rezolve aceste probleme.

Înțelegînd acest lucru, educatoarii de la unele case de copii, cum sînt cele din Cluj, Focșani, Brăila, Arad, se poartă cu adevărat părintește cu copiii, își iubesc unitatea cum ar iubi propria lor familie. Nu putem spune însă același lucru despre casele de copii din Baia de Criș, regiunea Hunedoara, sau Miercurea Ciuc, Regiunea Autonomă Maghiară, unde nu există suficientă preocupare în această direcție, unde educatoarii se poartă cu copiii rece, distanț. Este necesar ca pretendenții în casele de copii să se creze o atmosferă caldă, de familie, așa încît copiii să trăiască în aceste case așa cum ar trăi în căminul părintesc, să primească îndrumările educatoarelor așa cum ar primi sfaturile propriilor lor părinți.

Multe inițiative frumoase există în casele de copii în ceea ce privește organizarea activității copiilor în timpul liber. Astfel, de inițiative se vădesc, de exemplu, la casele de copii din Miercurea Niraj, Sîmbia, Cluj, la casa de copii nr. 1 din Galați, la casele de copii nr. 6 și nr. 7 din București. La aceste case se organizează regulat activități culturale-artistice, excursii pentru cunoașterea patriei, acțiuni de folos obștești. Din păcate însă, lucrurile nu stau peste tot la fel. La unele case de copii — cum sînt cele din Caracal sau Porcoști, la casa de copii nr. 1 din București, viața și activitatea copiilor este unilaterală, plictisitoare. În asemenea case de copii se manifestă, în problema timpului liber, două tendințe la fel de nejuste: unii educatori socotesc că timpul liber este totuna cu activitatea neorganizată, neplanificată, deci, pînă la urmă, ca lipsa de activitate pentru copil și educatori — în timp ce alții recurg la o organizare exagerată, ceea ce duce la supraîncărcarea copiilor.

Buna desfășurare a activității copiilor în timpul liber presupune însă ca, într-un cadru organizat, pe baza unui plan, să li se asigure copiilor timp pentru acțiuni culturale și obștești, pentru odihnă, dar și pentru activitățile preferate de fiecare în parte. Este necesar să se creeze condiții pentru ca toți copiii să-și trăiască copilăria. Fiecare din ei are nevoie de un timp de care să dispună cu vrea; de exemplu, să-și îmbrace păpușa sau să se joace cu mingea dacă este mai mic, să scrie o scrisoare, să citească, să facă sport, să se plimbe discutînd cu un prieten etc.

Educatoarii trebuie să se preocupe mai mult și de răspîndirea sportului printre copii, de organizarea excursiilor, a vizionării de filme sau spectacole de teatru, a vizitării muzeelor etc. De asemenea, ei trebuie să cheme în mai largă măsură în mijlocul copiilor frunții în producție, tehnicieni, scriitori, artiști, care prin convorbiri, conferințe, lecturi, concerte etc. să stimuleze interesele copiilor spre preocupări variate, să le deschidă perspectivele unei vieți interesante și utile, pusă în slujba patriei.

Toate activitățile organizate în casele de copii trebuie să aibă ca scop principal educarea copiilor în spiritul patriotismului socialist și al prieteniei între popoare, pregătirea lor pentru munca creatoare în producție, creșterea lor ca oameni sănătoși și armonios dezvoltați, constructori de nădejde ai societății socialiste.

ANA TOROK

TOATĂ ATENȚIA

încheierii trimestrului

Pedagogii din toate școlile se preocupă cu grija în această perioadă de pregătire încheierii celui de-al doilea trimestru al anului școlar.

La Școala medie nr. 11 din Capitală, de exemplu, consiliul pedagogic a discutat măsurile necesare pentru a se evita supraîncărcarea elevilor și intensificarea pregătirii acestora în vederea tezelor. Pe baza analizei planului de activitate extrașcolară au fost suspendate unele acțiuni a căror desfășurare nu se impune cu necesitate acum. Astfel, de exemplu, s-a redus mult numărul repetițiilor echipelor artistice de elevi. Totodată, s-au stabilit o serie de norme în ceea ce privește numărul și volumul de teme pentru acasă în această perioadă. Ca urmare profesorii de limba română, de exemplu, nu mai cer elevilor lor să efectueze compuneri, ci le-au dat numai teme scurte, care cer mai puțin timp. Profesorii de matematică aleg cu multă grijă exercițiile sau problemele ce urmează să fie efectuate acasă, astfel ca acestea să asigure recapitularea materiei fără a-i supraîncărcă pe elevi.

În programarea lucrărilor scrise trimestriale s-a ținut seama de criteriul eșalonării efortului elevilor. În acest scop, lucrările scrise la materiile care necesită un efort mai mare și timp mai mult pentru pregătire au fost programate în aceeași săptămână cu lucrările scrise la materii pentru care elevii se pot pregăti într-un timp mai scurt.

Multă atenție acordă conducerea școlii evitării unui asalt din partea cadrelor didactice în realizarea planului calendaristic trimestrial, sub presiunea ramierii în urmă determinată de timpul cât au fost întrerupte cursurile. În acest sens s-a stabilit ca profesorii să respecte ritmul normal de parcurgere a programei, urmând ca recuperarea să se realizeze treptat și pe parcursul celui de-al treilea trimestru. La fel, s-au luat măsuri pentru evitarea aglomerării elevilor cu lucrări de control curent în vederea obținerii numărului de note necesare încheierii mediei trimestriale. Consiliul pedagogic a cerut profesorilor să acorde atenția cuvenită examinării orale a elevilor. Elevii cu un număr prea mic de note sau acei asupra cărora profesorul nu este suficient de lămurit în ceea ce privește nivelul lor de cunoștințe vor fi reexaminați înainte de încheierea mediei.

La lecțiile de sinteză, menite să asigure consolidarea și sistematizarea cunoștințelor căpătate de elevi, profesorii folosesc metode adecvate, pe care le-au discutat atât în ședința consiliului pedagogic ținut în vederea încheierii trimestrului, cât și în cadrul consiliilor metodice pe obiecte. Discuțiile au arătat însă că recapitularea materiei predate în cursul trimestrului nu trebuie să se limiteze la lecțiile de sinteză. Și la lecțiile de predare curentă profesorii caută ca, odată cu transmiterea noilor cunoștințe, să re-
pete și cunoștințele anterioare.

Pentru a-i ajuta pe elevi în pregătirea lor pentru lucrările scrise, cadrele didactice le-au transmis planuri de sistematizare a materiei. De exemplu, la limba română materia clasei a VI-a a fost sistematizată pe trei capitole mari: „Evocarea istorică”, „Colectivizarea agriculturii”, „Lupta partidului nostru pentru ridicarea bunăstării a poporului”. Planurile au fost discutate cu elevii, cărora li s-au indicat și textele literare legate de fiecare temă.

Activitatea dirigintilor este orientată și ea în această perioadă către problemele pe care le ridică încheierea trimestrului. Diriginții urmăresc îndeaproape situația la învățură a fiecărui elev, în o legătură strinsă cu părinții acestora, îndrumându-i asupra regimului de muncă ce trebuie respectat de elevi, asupra felului cum să-i ajute în pregătirea lecțiilor. O atenție deosebită acordă diriginții înlăturării absențelor nejustificate ale unor elevi.

Întregul colectiv didactic al școlii își concentrează în această perioadă eforturile în vederea încheierii trimestrului cu bune rezultate la învățură și disciplină.

F. SILVESTRU

Pregătirea practică a viitorilor învățători

În pregătirea viitorilor învățători are o deosebită însemnătate înarmarea lor cu cunoștințe agricole, cu deprinderi de muncă practică, pentru a ști să rezolve cu pricepere în școlile unde vor lucra, problemele legării teoriei de practică, pentru a putea contribui la acțiunea de transformare socialistă a agriculturii și la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective. Având în vedere aceste cerințe, Institutul pedagogic de învățători din Capitală acordă importanța cuvenită pregătirii practice a viitorilor învățători.

Practica agricolă desfășurată pe lotul școlii reprezintă o îndeletnicire de care elevii și studenții institutului se simt atrași în mod deosebit. Specificul muncii învățătorilor la sate a impus o anumită organizare a lotului, împărțirea lui în sectoare care să cuprindă acele plante pe care viitorii învățători le vor cultiva, la rândul lor, pe loturile școlilor unde vor munci. De aceea, printre principalele sectoare ale lotului se numără sectorul cerealiilor, sectorul legumicilor și cel pomicol. Ținându-se seama de sarcinile cuprinse în documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie cu privire la extinderea culturilor de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui, s-au organizat pe lot parcele speciale pentru cultivarea acestor plante. Activitatea pe lot se desfășoară în mod organizat, conform programului, suprafețele de teren fiind repartizate pe ani de studii și pe grupe. Elevii și studenții urmăresc culturile, fac observații asupra stării de vegetație a plantelor. Totodată, ei efectuează o serie de experiențe în colectiv și individual și își notează observațiile în carnetele personale.

Experiențele pe care le fac studenții sunt planificate dinainte, oferindu-li-se posibilitatea documentării asupra temei pe care trebuie să o urmărească. Multe dintre aceste experiențe sunt simple, așa încât să poată fi repetate cu copiii în școlile sătești. În același timp însă elevii și studenții efectuează și experiențe mai complexe, menite să-i ajute în viitoarea lor muncă în rîndurile țărănilor muncitori. Experiențele oferă

viitorilor învățători rezultate care demonstrează evident superioritatea aplicării metodelor raționale de lucru în agricultură.

Numărul experiențelor ce se vor efectua în cursul acestui an este apreciabil. Pentru exemplificare enumerăm doar câteva: experiențe privitoare la cultura sfelei de zahăr cu îngrășăminte suplimentare aplicate la diferite epoci, semănatul porumbului la diferite distanțe și adâncimi, obținerea hibridului simplu și dublu etc. De o mare atenție se vor bucura experiențele privind plantele legumicole.

O muncă atractivă se desfășoară și în sectorul pomicol al lotului, care cuprinde 60 de pomi fructiferi din cele mai atractive soiuri de meri, peri, cași și vișini. Lucrind în livadă, elevii și studenții dobîndesc o seamă de cunoștințe despre îngrijirea pomilor. Totodată, munca în livadă cultivă interesul lor pentru cultura pomilor, dorința de a transforma satele în care vor merge în adevărate grădini pomicole.

Pentru ca viitorii învățători să devină factori activi în răspîndirea apiculturii la sate, s-a organizat pe lângă lot o stupină cu zece stupi sistematici, în jurul căreia se cultivă plante melifere, pentru a se asigura hrana albinelor. De asemenea, spre a da o orientare elevilor și studenților în ce privește organizarea grădinilor de flori și a parcurilor, în acest an se înființează pe lot și un sector de floricultură. În acest scop sînt pregătite mii de răsaduri de flori.

Este în curs de realizare și construcția unei sere, prin care se vor crea posibilități suficiente de pregătire a răsadurilor de legume și flori. Pînă acum s-a întocmit proiectul, s-a pregătit documentația necesară și s-au procurat unele materiale. În curînd, elevii și studenții vor începe să lucreze la construcția serei.

Pregătirea practică a viitorilor învățători nu are, bineînțeles, caracterul unui practicisim îngust. Ea se realizează în strînsă legătură cu teoria. Fiecare lucrare practică pe lot constituie aplicarea celor învățate la curs. Lecțiile

teoretice sînt urmate de aplicații practice în condițiile și cu mijloacele pe care viitorii învățători le vor găsi la sate. Elevii și studenții sînt învățați, totodată, să folosească mijloacele cele mai bune, metodele cele mai înaintate de lucru în agricultură.

Uneori, cînd în școală nu există posibilități pentru legarea cunoștințelor de practică, se folosesc în acest scop vizitele la diferite unități agricole socialiste sau la alte instituții care dispun de mijloacele respective. Astfel, după ce elevii și studenții au învățat la curs despre creșterea păsărilor, s-a organizat o vizită la Palatul pionierilor unde ei au cunoscut nemijlocit construcția clocoțitorilor artificiale, metodele raționale de creștere și îngrijire a puilor etc.

Profesorii de științe agricole sînt permanent preocupați de a face cunoscute elevilor și studenților sarcinile cuprinse în documentele de partid cu privire la dezvoltarea agriculturii. De fiecare dată profesorii le arată și sarcinile ce le vor reveni lor, ca învățători la sate, făcîndu-i conștienți de datoria patriotică de a contribui la transformarea socialistă a agriculturii, la răspîndirea cunoștințelor agrotehnice înaintate, la combaterea metodelor empirice care mai sînt încă folosite în unele locuri la sate.

Pentru a da elevilor posibilitatea să cunoască mai îndeaproape problemele mecanizării agriculturii, pentru a le oferi prilejul de a se familiariza cu piesele și mașinile agricole, cu montarea lor, cu regimul de exploatare a mașinilor agricole — lucru deosebit de însemnat pentru munca pe care ei o vor desfășura ca învățători la sate, Institutul organizează practica elevilor și studenților în producție la uzinele „Semănătoarea”. Elevii și studenții, organizați pe grupe, vor lucra efectiv în uzină cite patru ore pe săptămînă.

Ținîndu-se seama de faptul că tehnica nouă, înaintată, pătrunde pe scară tot mai largă în agricultură, în viața satelor, la institut s-a creat un atelier de lăcătușărie și electrotehnică. Atelierul este dotat cu utilajul necesar, așa încît asigură desfășurarea lucrărilor practice în condiții multumitoare. La înzestrarea lui au contribuit mult uzinele „Semănătoarea” care patronază Institutul. În atelier elevii și studenții învață să efectueze diferite lucrări de electricitate, să facă legături simple și în serie, să confecționeze rezistențe electrice, să repare tablourile de distribuție etc. — dobîndesc deprinderea de a pili metalul, de a-l îndoi la rece și la cald, de a confecționa obiecte de uz casnic.

Pentru buna pregătire a viitorilor învățători o însemnată mare o are și studiul contabilității. La acest curs studenții primesc cunoștințe de contabilitate legate de economia sătească, de activitatea gospodăriilor agricole colective, a gospodăriilor agricole de stat a cooperativelor de consum etc. Cursul îi ajută să învețe cum se întocmește un cont, cum se înscrie o operație economică în registrele contabile (jurnal, cartea mare) cum se extrage o balanță de verificare. De asemenea, cursul de contabilitate le înlesnește viitorilor învățători să cunoască documentele contabile ale unei școli, să fie gospodari chibzuți, să întărească și să aperse avuții obștești.

Preocuparea continuă a profesorilor institutului de a pregăti pe viitorii învățători pentru munca pe care o vor desfășura la sate dă rezultate tot mai bune. Acest lucru este confirmat și de răspunsurile elevilor și studenților la lecții. Așa, la o lecție despre cultura legumelor bulboase, studentul D. Burlacu din anul I a vorbit despre metodele de însămînțare folosite în cultura acestor plante, a apreciat cantitatea de semințe necesară la ha și a indicat epoca optimă de însămînțare a legumelor — dovedind prin aceasta cunoașterea temeinică a aplicațiilor practice legate de lecția respectivă. La lecția de apicultură despre controlul sumar al familiilor de albine, studenta C. Bălan a vorbit cu pricepere despre felul în care se execută controlul sumar de primăvară al familiilor de albine și despre procedeele de îndreptare a stărilor anormale survenite în viața familiei de albine în perioada iernării.

Astfel, viitorii învățători sînt pregătiți să îmbine întreaga lor muncă instructiv-educativă și obștească cu cerințele vieții, să devină luptători activi pentru progresul școlii, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

I. MIHAI

Elevii Școlii de 7 ani nr. 179 din București pregătesc terenul agricol pentru însămînțări.

Elevii au început lucrările agricole pe lot

Elevii școlii de 7 ani din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, în marea lor majoritate sînt al colectivităților de la gospodăria agricolă colectivă „Maxim Gorki”, au început — sub îndrumarea celor doi profesori care predau cunoștințele agricole — lucrările de primăvară pe lotul școlar. Pe baza planului stabilit încă din toamnă pentru culturile agricole din anul 1959, ei au pregătit răsadurile și au însămînțat la temperatura de 240, pe o suprafață de 7,5 m², semințe de roșii, ardei grași timpurii, vinele, varză timpurie etc.

De asemenea, sub supravegherea profesorilor de specialitate, elevii au parcellat lotul experimental, făcînd cu acest prilej aplicații practice ale cunoștințelor lor de matematică. Parcelele au fost repartizate pe grupe de elevi. Fiecare grupă se va îngriji de pregătirea terenului, de însămînțare, de întreținerea culturilor și de recoltare. Elevii au fost instruiți să-și noteze cu regularitate toate observațiile pe care le vor face în legătură cu aceste lucrări.

O altă activitate, începută încă din toamnă și continuată acum, este realizarea unei pepiniere de pomi fructiferi pe terenul gospodăriei agricole colective. Astfel, pe lângă cei 13000 de puieți plantați în toamnă, elevii au pregătit acum gropile pentru plantarea a încă 400 de puieți. De asemenea, se pregătesc să afloască cu mlădițe de cca 200 de puieți și să planteze la adapostul lizierelor de salciu, pe o distanță de 150 m, puieți de nuc.

Școala primește din partea gospodăriei agricole colective un ajutor important în unele etape ale muncii. Dăruie să contribuie la mărirea producției de sfeclă de zahăr și floarea soarelui, elevii au hotărît să cultive cu sfeclă de zahăr o suprafață de 0,50 ha din terenul agricol al școlii și totodată să împrejmuiească parcela școlii cu o perdea de floarea soarelui. Ei au și trecut la însămînțarea acestor culturi.

Lucrările de control pentru încheierea trimestrului II sînt pentru acești o serioasă verificare a cunoștințelor și deprinderilor însușite.

Lucrările practice de control

Lucrările practice de control efectuate la sfîrșitul fiecărui trimestru al anului școlar trebuie să oglindescă cît mai oplin cunoștințele teoretice asimilate de ucenici la tehnologia meseriei, cît și deprinderile practice însușite de aceștia în activitatea de atelier. În același timp, în cadrul lucrărilor practice de control maistrii-instructori au posibilitatea să-și verifice metodele de predare folosite în cursul trimestrului respectiv.

Ținînd seama de aceste obiective, am ales pentru acest sfîrșit de trimestru, împreună cu profesorul de tehnologie și conducerea școlii, asemenea lucrări practice de control, încît să mi pot da seama ce progrese au făcut ucenicii mei — ucenici încătași mecanici din anul I. Dacă în trimestrul I le-am cerut să execute în cadrul lucrărilor de control cîte un ciocan din oțel de 0,250 kilograme, care presupunea o operație simplă, acum aveau de executat cîte un dispozitiv de șlefuit. Alegerea noastră s-a oprit la această piesă deoarece în executarea ei ucenicii trebuiau să aplice majoritatea cunoștințelor și deprinderilor căpătate de la începutul anului școlar și pînă la sfîrșitul trimestrului II: cunoștințele și deprinderile de îndreptare a metalelor, de trasare, tăiere și pilire, de găurire și răzuire a metalelor, de nituire manuală, de filetare interioară și exterioră.

După stabilirea lucrării de control, am trecut la asigurarea materialului necesar. În primul rînd am controlat trusele de scule ale fiecărui ucenic în parte, urmărind ca

acestea să fie complete. Sculele uzate au fost date la recondiționat sau au fost schimbate cu altele din magazia școlii. Ne-am procurat din timp oțel T 4, oțel lat și oțel pătrat care a fost debitat în bucăți și repartizat fiecărui ucenic. Am verificat și am pus în perfectă stare de funcțiune mașinile de găurit, polizoarele și ferăstraiele mecanice, precum și raboteza cu cuțit mobil (șeping), pe care ucenicii urmau să le folosească în efectuarea lucrării practice de control.

Am făcut cunoscută ucenicilor tema lucrării. În cadrul unui instructaj practic le-am prezentat schița dispozitivului de șlefuit și le-am descris operațiile ce trebuie parcurse pentru confecționarea acestuia. Astfel ucenicii au avut posibilitatea să-și pregătească minuțios locul de muncă, uneltele necesare, să aprofundeze și să-și sistematizeze în mod judicios operațiile ce urmau să le execute în timpul lucrării practice de control.

În verificarea și aprecierea lucrărilor practice executate de ucenici am ținut seama de următoarele elemente de bază: felul în care fiecare ucenic și-a organizat locul de muncă; felul cum a minuit sculele, dispozitivele și mașinile; modul cum a folosit schița și a aplicat procesul tehnologic cel mai indicat; felul cum a aplicat regulile de protecție și tehnica securității muncii; calitatea și durata de execuție a lucrării. Urmărind aceste obiective am putut să-mi dau seama, totodată, de calitatea propriei mele munci, așa cum se reflectă ea în pregătirea ucenicilor. Astfel, am constatat că ucenicii minuesc cu îndeminare sculele și mașinile și că, în general, și-au însușit deprinderile practice prevăzute în programa școlară. Am constatat însă la unii ucenici lipsuri în ceea ce privește folosirea judicioasă a schiței.

Deficiențele semnalate în timpul desfășurării lucrărilor practice de control vor constitui obiectul unei temeinice analize atît cu grupa de ucenici, cît și în consiliul pedagogic.

În felul acesta, rezultatele lucrărilor de control pentru încheierea trimestrului II, concluziile trase pe marginea lor vor fi pentru mine un prețios îndreptar în munca pe care o voi desfășura în ultimul trimestru al anului școlar.

MIHAI CUC
mastru-instructor la Școala de meserii Galați

Predarea limbii romine în școlile profesionale

Predarea gramaticii limbii romine în școlile profesionale are drept scop să asigure cunoașterea temeinică de către ucenici a normelor de scriere și vorbire necesare unei exprimări corecte, literare, înțelegerea tuturor noțiunilor de specialitate și posibilitatea redării clare, explicite, a acestor noțiuni. De aceea, în aceste școli nu se pune atît problema predării unor cunoștințe teoretice noi de limba romină, ci a consolidării cunoștințelor acumulate în clasele V—VII și mai ales a formării deprinderii de a aplica în mod corect în scriere și vorbire aceste cunoștințe.

Observațiile făcute asupra predării gramaticii limbii romine în unele școli profesionale din București dovedesc că, în general, cadrele didactice au înțeles obiectivul introducerii orelor de gramatică în programele școlare și se străduiesc să realizeze acest obiectiv.

Astfel, lecția de punctuație (virgula, punctul și virgula, două puncte), ținută de profesorul Ioan Argintescu la Școala profesională „Tehnometal” a fost o bună lecție de gramatică aplicată, în care recapitularea unor noțiuni teoretice de sintaxă — subiectul multiplu, propoziția etc. — a avut drept scop consolidarea priceperilor și deprinderilor de punctuație. Marea majoritate a ucenicilor au înțeles ușor legătura dintre semnele de punctuație discutate în lecție și noțiunile de sintaxă respective.

Există însă în unele școli profesionale și de meserii profesori care nu au înțeles scopul de bază al predării gramaticii în aceste școli. În lecțiile lor, aceștia pun accentul pe repetarea unor noțiuni teoretice nelegate de texte. Așa, de exemplu, lecția cu privire la verb ținută de tovarășa Ana Ehrlich la Școala profesională „Gr. Preoteasa” sau lecția cu privire la părțile de vorbire neflexibile ținută de tovarășul Dumitru Ioan la Școala profesională „23 August” au fost pur teoretice. Socotind că „reimprospătarea cunoștințelor de gramatică din clasele V—VII” — de care vorbește

programa școlară — înseamnă o simplă repetare a cunoștințelor asimilate anterior de ucenici, acești profesori au consumat în întregime timpul lecției pentru o asemenea repetare. Tovarășa Ehrlich a reprodus pe tablă conjugarea verbului, iar tovarășul Dumitru Ioan a recapitulat definițiile părților de vorbire neflexibile. Amîndoi au ignorat cu totul problemele de ortografie și ortografie cum ar fi formele scurte ale verbului a fi,

imperativul afirmativ și cel negativ al aceluiași verb, locuțiunile adverbiale etc. De asemenea au neglijat analiza pe text a noțiunilor predate. Consumînd fără profit mulțumitor timpul acordat prin programa școlară, aceste lecții n-au corespuns scopului predării gramaticii în școala profesională.

Faptul că o serie de profesori nu-și orientează în mod just lecțiile de gramatică a fost dovedit și de rezultatele unei dictări date elevilor din cîteva școli profesionale din București. Dictarea avea drept scop verificarea deprinderilor dobîndite de ucenici în ceea ce privește ortografia corectă a substantivului — temă parcursă în lecțiile anterioare. Textul era constituit dintr-un dialog de numai două replici. Din cei 115 ucenici care au scris după dictare, puțini au ortografiat corect genitivul feminin singular articulat (marginea mării), nominativul masculin plural articulat și narticulat al substantivului „membru” (membrii U.T.M., niște membri) și al substantivului „copilul” însoțit de adjectivul posesiv „nostru” (copiii noștri). De asemenea, puțini cunoșteau punctuația vocativului. Aceasta arată că în recapitularea declinării substantivului nu s-a stăruit suficient asupra deprinderilor de ortografiere corectă a terminațiilor flexionare. Aceasta s-a petrecut în special în școlile în care profesorii de limba romină s-au mulțumit să repete numai paradigmele declinării.

Rezultatele slabe ale dictării dovedesc în același timp că în unele școli de 7 ani nu se pune accentul, destul de serios, pe predarea practică a noțiunilor de gramatică, insistîndu-se mai mult asupra cunoașterii teoretice a acestora.

Fără îndoială că neajunsurile existente în predarea gramaticii în școlile profesionale și de meserii se datorează și faptului că lipsesc manualele de specialitate. De asemenea, se simte nevoia ca programa școlară să fie mai amănunțită, să conțină îndrumări metodice mai explicite.

Cadrele didactice care predau limba romină în școlile profesionale și de meserii au însă largi posibilități, chiar în actualele condiții, de a ridica nivelul și eficacitatea lecțiilor, punînd accentul cu precădere pe consolidarea cunoștințelor de gramatică în strînsă legătură cu practica exprimării corecte în vorbire și scriere și aducînd pe prim plan acele noțiuni care corespund recomandărilor făcute de actuala programă școlară.

GH. N. DRAGOMIRESCU
I. FOLESCU

Activitatea metodică a directorilor

La sfîrșitul anului trecut, cercul pedagogic al cadrelor didactice din școlile profesionale și tehnice ale orașului Craiova a organizat un schimb de experiență cu alte cercuri pedagogice din țară. S-au relevat cu acel prilej, pe lîngă multe lucruri pozitive, o serie de deficiențe destul de importante în munca desfășurată de directorii școlilor. Aceasta era și o urmare a faptului că secția directorilor din cadrul cercului își începe activitatea. Cercul a hotărît să se reîntîndească această secție și să-și asigure o activitate susținută.

Activitatea secției directorilor este îndreptată în special spre lichidarea lipsurilor de ordin educativ, organizatoric și de planificare a muncii din unele școli.

Una dintre acțiunile cele mai eficace desfășurate în ultimul timp de secția directorilor a fost analiza muncii educative la Școala de meserii din Craiova. Analiza s-a desfășurat pe baza unui referat expus de tovarășul M. Marinescu, directorul acestei școli, și a constatărilor făcute de membrii secției, care au asistat la orele educative desfășurate de maestrul instructor N. Ionescu, dirigintele clasei I-a „C”. O parte din discuțiile purtate în cadrul analizei au fost înregistrate pe bandă de magnetofon și difuzate de către postul de radio Craiova la emisiunea „Școala și viața”.

Cei care au analizat munca educativă a școlii de meserii au subliniat o serie de realizări obținute în această direcție. Totodată, însă, ei au criticat cu asprime caracterul formal al activității dirigintelui N. Ionescu. Este suficient să se arate, pentru a ilustra acest caracter, că în clasa lui caietul de dirigintă — cel mai important document al dirigintelui — este completat de către elevi, nu de către profesor. Ce exemplu educativ poate da dirigintele respectiv elevilor săi dacă le cere să execute în locul lui o obligație didactică? — s-au întrebat, pe bună dreptate, membrii secției. De asemenea, orele de dirigintă ținute de tov. Ionescu au numeroase deficiențe metodice și de conținut. De exemplu, într-una din aceste ore, după 20 de minute de la intrarea dirigintelui în clasă, ordinea de zi era eșuată, dirigintele căutînd să umple restul timpului, în mod penibil, cu discuții improvizate. Analiza a arătat că de lipsurile existente este vinovat și directorul școlii, care n-a controlat și n-a îndrumat cu grijă munca dirigintilor.

Intr-o altă gîndită cadrele de conducere au analizat specificul conținutului muncii instructiv-educative la Școala profesională UCECOM, ajutîndu-l pe tovarășul N. Aprițoiu, directorul acestei școli, să rezolve unele probleme dificile în activitatea școlii.

Bogatul schimb de experiență între conducătorii școlilor profesionale și tehnice pe care-l prilejuieste activitatea secției directorilor din cadrul cercului pedagogic constituie un mijloc însemnat de îmbunătățire a activității acestor școli.

Prof. ION PATRAȘCU
Craiova

Știri din școli • Știri din școli

„Să cunoaștem motorul”

Recent, „Editura Tineretului” a tipărit lucrarea „SĂ CUNOAȘTEM MOTORUL”, menită să sprijine activitatea pe teritoriul politehnizării învățămîntului.

Authorul, Eng. Maria, descrie într-o formă atrăgătoare și pe înțelesul tuturor construcția, funcționarea și înțelegerea ansamblului de probleme ale motorului cu ardere internă. Numeroasele experiențe practice precum și descrierile amănunțite a unor construcții de modele și mașinute de motor dau posibilitatea elevilor din școlile de cultură generală să verifice în viață diferite legi și fenomene învățate la cursurile teoretice.

Atelierul de tîmplărie al Școlii de meserii din Mediaș, este dotat cu un bogat utilaj modern. În cadrul activității practice, ucenicii execută numeroase comenzi de mobilier necesar școlilor și institutelor de învățămînt superior. Numai în acest an s-au confecționat și livrat zeci de dulapuri, caște, mese pentru laboratoare, bancuri de lucru necesare atelierelor din școlile de cultură generală etc.

Valorificînd deșeurile provenite din confecționarea mobilierului, ucenicii, îndrumați de maistrinstructori, au realizat în lunile ianuarie și februarie 75 taburete, 50 rame pentru tablouri, 30 echere și 500 cozi pentru ciocane, în valoare de peste 4000 lei.

Prof. C. FODOR
Mediaș

Brigada de muncă patriotică a ucenicilor școlii profesionale de pe lîngă Șantierul naval din Constanța desfășoară o rodnică activitate pentru înfrumusețarea litoralului Mării Negre. Ucenicii muncesc cu entuziasm la taluzarea malului mării și la plantarea de arbori.

V. SAVU

Grupul școlar minier din Lupeni dispune de o bibliotecă care cuprinde peste 20.000 de volume, în limbile romină și maghiară. Numai în ultimul an biblioteca s-a îmbogățit cu 6000 de cărți.

A. CRISTEA
Lupeni

Pentru popularizarea cărții în rîndul ucenicilor și elevilor, în cadrul bibliotecii s-a organizat o vitrină de prezentare a noulor literatură. Profesorii diriginți organizează regulat recenzii asupra cărților nou apărute, unele din ele fiind prezentate și la stația de radioamplificare.

Ca urmare a acestor acțiuni, majoritatea ucenicilor și elevilor frecventează biblioteca școlii și participă cu vîdă interes la concursul „Iubiți cartea”.

A. CRISTEA
Lupeni

Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare a poporului în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră

Transformarea revoluționară a societății capitaliste în societate socialistă este o sarcină grea. Pentru a învinge burghezia — care se sprijină pe puterea capitalului, pe aparatul de stat burghez — și a făuri o economie și cultură nouă, socialistă, este necesar ca clasa muncitoare să fie bine organizată și îndrumată, este necesar ca ea să aibă un conducător politic curajos și călit.

Marx și Engels, bazându-se pe cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării societății omenești, și îndeosebi a societății capitaliste, au creat, pentru prima dată, teoria socialismului științific și un partid de sine stătător al proletariatului, al cărui principal țel este eliberarea tuturor oamenilor muncii de robia capitalistă, mobilizarea maselor muncitoare la lupta pentru a da viață mărețelor idei ale marxismului.

Principiile fundamentale ale socialismului științific, tezele marxiste despre construirea partidului revoluționar al clasei muncitoare, elaborate de Marx și Engels, au fost însă denaturate după moartea acestora de către oportuniștii care își făcuseră cuib în partidele reformiste ale Internaționalei a II-a.

În condițiile trecerii capitalismului în faza imperialistă, în epoca marilor lupte de clasă ale proletariatului pentru eliberarea întregii societăți de sub orinduirea exploatării capitaliste, se simțea nevoia unui partid capabil să organizeze și să conducă clasa muncitoare și celelalte mase asuprite la lupta împotriva exploatării capitaliste, pentru răsturnarea dominației burgheziei. Atunci, ca și acum, nu era suficient ca un partid să poarte titlatura de „muncitoresc”, sau „socialist” pentru a reprezenta cu adevărat interesele clasei muncitoare și ale oamenilor muncii. Astfel de partide erau pe atunci destule, însă ele s-au dovedit incapabile să conducă lupta clasei muncitoare. Partidele social-democrate ale Internaționalei a II-a s-au demascat în fața lumii întregi ca agenturi ale burgheziei în mișcarea muncitorească. Și astăzi există în lume partide care, punându-și firma de partide muncitorești, caută să îndrepte clasa muncitoare pe drumul pactizării cu burghezia. Partidul laburist din Anglia, de exemplu, deși își zice „muncitoresc”, nu se sfiește să propovăduiască pacea între clase, renunțarea la lupta împotriva burgheziei. Conducătorii partidului socialist francez, de teapa lui Guy Mollet, sprijină cu o perseverență demnă de o cauză mai bună războiul murdar împotriva eroicului popor algerian, care luptă pentru eliberarea sa națională, au respins propunerile Partidului Comunist Francez de a lupta împreună pentru a bara calea fascismului în Franța. Desigur că asemenea partide, oricum s-ar intitula ele, nu exprimă adevăratele interese ale clasei muncitoare.

Avind drept călăuză indicațiile lui Marx și Engels despre partidul proletar, Lenin are marele merit de a fi dezvoltat, în condițiile imperialismului, învățătura despre partidul clasei muncitoare. V. I. Lenin, genial teoretician și conducător al mișcării comuniste mondiale, a făurit un partid marxist, capabil să conducă clasa muncitoare și pe ceilalți oameni ai muncii la răsturnarea puterii moșierilor și capitaliștilor și instaurarea dictaturii proletariatului, un partid care servește drept model pentru partidele comuniste din lumea întreagă. Înarmat cu știința marxist-leninistă, călit în focul unor mari lupte revoluționare, puternic prin legătura sa strânsă cu masele, prin organizarea sa, necruțător față de dușmanii clasei muncitoare, P.C.U.S. a condus cu succes lupta muncitorilor, țărănilor și națiunilor asuprite din Rusia țaristă pentru doborârea moșierilor și capitaliștilor, pentru instaurarea dictaturii proletariatului, Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a arătat maselor asuprite din întreaga lume că statul exploatare poate fi zdrobit numai dacă lupta clasei muncitoare și a celorlalți oameni ai muncii este organizată și condusă de un puternic partid proletar revoluționar, credincios pînă la capăt învățăturii marxist-leniniste.

Ca rezultat al dezvoltării istorice a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a devenit detașamentul ei de frunte, a cărui experiență istorică reprezintă un bun de neprețuit al întregii mișcări muncitorești, o permanentă sursă de inspirație pentru activitatea partidelor marxist-leniniste — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S.

În țara noastră, partidul revoluționar al clasei muncitoare s-a plămădit în focul creșterii avântului revoluționar al clasei muncitoare, ca urmare a adâncirii contradicțiilor de clasă din România și a influenței Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Făurirea Partidului Comunist din România a fost un eveniment de însemnătate istorică pentru țara noastră, pentru mișcarea muncitorească. Partidul comunist s-a clădit ca un partid care moștenește și continuă cele mai bune tradiții de luptă ale poporului român pentru libertate, independență națională, progres social. El a fost rezultatul unui proces îndelungat de dezvoltare istorică a poporului nostru, rezultatul luptei sale de veacuri pentru eliberarea socială și națională, continuată și ridicată pe o treaptă superioară de mișcarea muncitorească revoluționară.

Făurirea partidului comunist a constituit o victorie istorică a leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din România. Prin crearea Partidului Comunist din România în 1921, clasa muncitoare și toți ceilalți oameni ai muncii din România au căpătat un conducător neînfărcat, în stare să le călăuzească pașii pe calea eliberării de exploatare și asuprire, pe calea democrației și socialismului.

Partidul marxist-leninist al clasei muncitoare din România este singurul partid din istoria țării noastre care a apărut și apără cu adevărat interesele poporului muncitor; el este singurul partid care s-a dovedit în stare să organizeze și să conducă cu succes

masele la lupta pentru transformarea socialistă a societății, pentru înfrângerea dușmanilor poporului muncitor.

Sub conducerea partidului s-a făurit și întărit alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, care a izbutit să alunge pe moșieri și pe capitaliști de la putere, să făurească puterea populară. Datorită luptei clasei muncitoare, în frunte cu Partidul Muncitoresc Român, țara noastră a devenit, dintr-un stat supus marilor puteri imperialiste din Apus, un stat liber și independent cu o economie în plină dezvoltare. Dintr-un popor lipsit de drepturi și exploatat, poporul nostru a devenit, sub conducerea partidului clasei muncitoare, liber, stăpîn pe soarta sa, constructor al unei vieți noi, socialiste.

De ce are nevoie clasa muncitoare de un partid revoluționar marxist-leninist

Motorul dezvoltării orinduirilor sociale împărțite în clase antagoniste este lupta de clasă, lupta maselor populare exploatare împotriva exploatare.

Lupta de clasă își găsește cea mai deplină oglindire în lupta dintre partide. „Într-o societate bazată pe împărțire în clase, lupta între clasele ostile — spune Lenin — devine în mod inevitabil pe o anumită treaptă de dezvoltare a ei, o luptă politică. Expresta cea mai desăvîrșită, cea mai completă și mai încheagată a luptei politice dintre clase este lupta dintre partide”. Partidul este organizația politică a unei sau alteia dintre clase, al cărei țel este apărarea intereselor clasei sale, în lupta împotriva altor clase.

Ideologii burghezi se străduiesc din răsputeri să ascundă legătura strînsă ce există între partide și clase, caracterul de clasă, țelurile adevărate ale partidelor burgheze. Partidele burgheze și mic-burgheze maschează cu grijă caracterul lor de clasă, caută să se prezinte ca partide fără de clasă, „independente”, care ar sta, cică, deasupra claselor. În țările capitaliste există mai multe partide burgheze și mic-burgheze, fiecare din ele exprimînd interesele unui anumit grup de capitaliști: burghezia industrială, bancară, chiburimea etc. Tuturor le sînt însă comune apărarea intereselor burgheziei, ura lor împotriva clasei muncitoare și a oamenilor muncii.

Așa, de pildă, în Statele Unite ale Americii, în timpul alegerilor se înfruntă foarte gălăgios două mari partide burgheze — democrat și republican. Între ele nu există însă nici un fel de deosebire esențiale. Politica guvernului republican actual și a președintelui S.U.A., care face parte din acest partid, nu se deosebește cu nimic de politica dusă de partidul democrat. De pildă, în prezent, majoritatea în Senatul și Camera S.U.A. o deține partidul democrat. În timp ce Congresul S.U.A. este dominat de reprezentanții partidului democrat, președintele și membrii guvernului fac parte din partidul republican.

Dacă s-ar lua lucrurile în serios, ar însemna că puterea executivă este în mîna unui partid, iar puterea legislativă în mîna opoziției. În realitate, între cele două partide politice americane nu există diferențieri ideologice și deci nici poziții fundamentale diferite în probleme externe sau interne, pentru simplul motiv că amîndouă se străduiesc să slujească, de la guvern sau din „opoziție”, interesele capitalului monopolist.

Spre deosebire de partidele burgheze și mic-burgheze, partidul marxist-leninist afirmă în mod deschis că el este partid de clasă, partidul clasei muncitoare, că el slujește intereselor clasei muncitoare. De ce clasa muncitoare are nevoie de un partid politic propriu? Lupta clasei muncitoare pentru cucerirea puterii poate fi asemuită în anumite privințe cu un război între două clase ale căror interese sînt cu totul opuse. Și cum nici o armată nu poate lupta cu succes dacă nu are comandanți încrecați, un stat-major experimental, tot așa nici clasa muncitoare nu poate ieși victorioasă din lupta pe care o duce împotriva burgheziei dacă nu are un conducător, dacă nu este îndrumată în permanență de partidul ei politic.

Clasele exploatare au de partea lor puterea politică, puterea economică, dispun de armată, poliție, închisori, biserică, școală, presa etc. Principala armă de luptă a clasei muncitoare este organizația.

Intrînd în rîndurile sale elementele muncitorești cele mai înaintate, mai active politicește, care își dau seama cel mai bine de menirea istorică a proletariatului, partidul introduce conștiința socialistă în rîndurile clasei muncitoare, însușă acesteia încredere în forțele proprii, o organizează și o conduce la luptă conștientă împotriva puterii capitaliștilor și moșierilor.

Partidul clasei muncitoare studiază, pe baza științei marxist-leniniste, condițiile în care se desfășoară lupta clasei muncitoare în diferite etape, raportul de forțe, relațiile dintre diferitele clase sociale, starea de spirit și gradul de conștiință a diverselor categorii de oameni ai muncii, experiența luptei revoluționare pe plan național și internațional, trăgînd învățămintele corespunzătoare. Pe această bază, partidul stabilește linia sa politică, melodele sale de activitate, desfășoară o largă și susținută muncă politică și organizatorică pentru a concentra tot timpul atenția clasei muncitoare asupra sarcinilor fundamentale și a-i da în permanență perspectiva luptei revoluționare.

Înarmată cu conștiința socialistă, cu atotbiruitoarele idei ale marxism-leninismului, clasa muncitoare acționează conștient pentru transformarea revoluționară a societății, pentru lichidarea orinduirii bazate pe exploatarea omului de către om.

Dacă în țara noastră și în celelalte țări de democrație populară s-a putut organiza și înfăptui revoluția populară și instaura dictatura proletariatului, aceasta

se datorește, înainte de toate, faptului că partidul marxist-leninist a reușit să însușească o înaltă conștiință majorității poporului, să ridice la lupta împotriva asupririi și exploatării masele de milioane ale celor ce muncesc.

Sub conducerea P.C.R., clasa muncitoare din țara noastră a înscris pagini glorioase în istoria poporului nostru. Eroicele lupte ale muncitorilor cefești și petroliști din februarie 1933, care au constituit cea mai puternică ridicare la luptă a proletariatului român înaintea de al doilea război mondial, sînt rezultatul acțiunii îndelungate și minuțios pregătite a Partidului Comunist din România.

Marile lupte din februarie 1933, organizate și conduse de Partidul Comunist din România, au marcat o cotitură adîncă în desfășurarea luptelor revoluționare din țara noastră, o manifestare a voinței dirze a clasei muncitoare de a opri și respinge ofensiva dezlănțuită de clasele exploatare împotriva nivelului de trai al celor ce muncesc, de a se opune cu toate forțele fascizării țării. În luptele revoluționare din februarie 1933 s-au ridicat numeroase cadre conducătoare de partid ieșite din rîndurile clasei muncitoare, legate prin mii de fire de masele de oameni ai muncii.

În condițiile dictaturii fasciste, ale terorii sîngeroase dezlănțuite împotriva partidului, cadrele de bază ale partidului, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, însușite de o încredere profundă în forțele clasei muncitoare și ale poporului, în victoria Uniunii Sovietice asupra fascismului, avînd o perspectivă clară asupra situației în care se afla țara noastră, au definit în mod just obiectivele strategice și tactice, trăsînd linia directoare și sarcinile care se puneau în fața partidului în vederea mobilizării la luptă și unirii tuturor forțelor patriotice pentru răsturnarea dictaturii fasciste și trecerea României de partea coaliției anti-hitleriste.

Partidul Comunist din România a fost organizatorul și conducătorul insurecției armate de la 23 August 1944, eveniment ce a avut o importanță hotărîtoare pentru destinele patriei noastre. Meritul partidului nostru este că s-a orientat just în noile condiții istorice ale luptei pentru transformarea revoluționară a societății — condiții create de înfrîngerile zdrobitoare pricinuite trupelor hitleriste și trupelor guvernului fascist antonescian de către glorioasele armate sovietice, de ofensiva eliberatoare a armatelor sovietice pe teritoriul țării noastre, ca și de împrejurarea că mișcarea revoluționară se dezvoltă nemijlocit din lupta întregului popor pentru eliberarea de sub jugul fascist — înfăptuind acțiunea coordonată a forțelor patriotice populare și a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți, care a dus la răsturnarea dictaturii fasciste și ieșirea României din războiul hitlerist.

După 23 August 1944, partidul a condus lupta maselor pentru democratizarea țării, refacerea economiei naționale, instaurarea regimului de democrație populară.

La chemarea partidului, sute de mii de muncitori și țărani au participat activ la lupta pentru răsturnarea guvernului Rădescu, la lupta pentru învierea producției industriale și agricole, înlăturarea haosului financiar și a inflației, pentru crearea condițiilor necesare în vederea cuceririi întregii puteri politice de către clasa muncitoare și trecerii la înfăptuirea revoluției socialiste.

Poporul român a cunoscut multe partide care și ziceau „naționale”, „populare”, „țărănești” și chiar „muncitorești”, dar care reprezentau interesele capitaliștilor și moșierilor, jefuiau bogățiile țării în complicitate cu capitaliștii străini. Partidul național-țărănesc, liberal și celelalte partide burghezo-moșierești, organizația fascistă a legionarilor, care nu pierdeau nici un prilej pentru a face caz de „patriotismul” lor, au dus o politică de jecmănire pînă la singe a poporului muncitor, au aservit țara monopoliiștilor străini, împingînd România în criminalul război antisovietic, alături de Germania hitleristă.

Ca o pagină neagră au intrat în istoria poporului nostru anii de tristă amintire ai guvernării legionarofasciste. Istoria țării noastre nu a cunoscut o organizație mai ticăloasă, care să fi jucat un rol atît de dăunător intereselor naționale ale poporului, și în primul rînd ale clasei muncitoare, cum a fost Garda de fier — organizație fascistă teroristă, cu caracter diversionist, instrument în mîinile claselor exploatare împotriva mișcării muncitorești și a luptei antifasciste a maselor, agentură a imperialismului german. Garda de fier a fost creată, încurajată și susținută de clasele dominante și partidele acestora din România, care i-au dat posibilitatea să-și desfășoare în voie activitatea criminală, acțiunile teroriste și de jaf.

Practicînd o demagogie nerușinată, legionarii au acționat în direcția otrăvirii conștiinței maselor cu propaganda naționalistă, șovină. Foame și mizerie, sute de mii de vieți timpurii secerate, suferințe fără margini a adus poporului dominația legionarilor și a partidelor burghezo-moșierești.

Poporul muncitor s-a convins prin proprie experiență că singurul partid care a luptat și luptă cu consecvență și cu devotament fără margini pentru a-i făuri o viață mai bună, singurul partid care a dovedit prin fapte că nu cunoaște interese mai înalte decît interesele celor ce muncesc este P.M.R. Partidul e singe din singele poporului, a cărui cauză o slujește cu abnegație. Succesele obținute de partid în creșterea rîndurilor sale, în îmbunătățirea compoziției sale sociale reflectă în mod viu legăturile indisolubile ale partidului cu clasa muncitoare, cu masele largi ale poporului, încrederea și dragostea profundă de care se bucură partidul în mase. Pentru devotamentul și hotărîrea cu care partidul nostru a apărut și apără adevăratele interese ale poporului, oamenii muncii din țara noastră l-au recunoscut drept unicul lor conducător, înscriind în Constituția R.P.R. că „Partidul

Muncitoresc Român este forța conducătoare atât a organizațiilor celor ce muncesc, cât și a organelor și instituțiilor de stat, în jurul lui se string laolaltă toate organizațiile celor ce muncesc din R.P.R. Explicând de ce întregul popor muncitor a recunoscut Partidul Muncitoresc Român ca singurul său conducător, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arată că aceasta „...se datorește faptului că masele înainte exploatare și asuprite, care n-au avut un partid, și-au găsit în partidul comunist un partid al lor, de care se simt legate cu trup și suflet, partid care a organizat masele muncitoare și le-a condus în lupta de eliberare de sub jugul exploatare, care le conduce spre victoria deplină a socialismului”.

P. M. R. — conducătorul poporului pe drumul socialismului

Partidul comunist este necesar clasei muncitoare, oamenilor muncii nu numai înainte de cucerirea puterii și nu numai în timpul cuceririi puterii, ci și după ce puterea a trecut în mâinile clasei muncitoare. Cucerind puterea politică, clasa muncitoare din țara noastră, condusă de partid, și-a pus drept sarcină mobilizarea maselor la construirea socialismului, la făurirea noilor relații de producție în industrie și agricultură.

Sarcina de bază a partidului în perioada actuală este lichidarea deplină a exploatare omului de către om și construirea societății socialiste în Republica Populară Română, în care se asigură aplicarea principiului „de la fiecare după capacitatea sa, fiecăruia după munca sa”.

În vederea îndeplinirii acestei sarcini, partidul mobilizează pe oamenii muncii pentru dezvoltarea mai departe a industriei, și în primul rând a industriei grele, pentru dezvoltarea agriculturii, transportului și celorlalte ramuri ale economiei naționale, desfășoară munca politică și organizatorică în masa țărănimii muncitoare pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Partidul și guvernul nostru au urmat și urmează consecvent linia generală de industrializare și electricizare a țării ca o premisă obligatorie pentru asigurarea bazei tehnico-materiale a socialismului. Dezvoltarea industriei grele — și în primul rând a industriei constructoare de mașini — s-a dovedit principala pirghie pentru dezvoltarea industriei producătoare de bunuri de consum, pentru trecerea treptată a micilor gospodării țărănești la agricultura socialistă mecanizată, pentru crearea condițiilor materiale de ridicare continuă a nivelului de viață și de cultură al poporului muncitor.

România a produs în 1958 de 5,6 ori mai multă fontă ca în 1938, de 3,3 ori mai mult oțel, de 2,6 ori mai mult cărbune, de 5,2 ori mai mult ciment, de 2 ori mai multe țesături de bumbac, lână și mătase, de 2,5 ori mai mult ulei și de 2,1 ori mai mult zahăr.

Este caracteristică din acest punct de vedere dezvoltarea puternică a industriei construcțiilor de mașini și a prelucrării metalelor, a cărei producție a ajuns în 1958 de 7,5 ori mai mare decât în 1938, pentru anul acesta fiind prevăzută o nouă creștere de 14%.

Dacă facem o comparație a producției industriei noastre socialiste din 1958 cu producția industriei de acum 20 de ani constatăm că întreaga producție a anului 1938 se realizează în numai trei luni.

În acest an producția de oțel din 1938 se va realiza în numai 63 de zile, la construcțiile de mașini — în 42 zile, la energie electrică — în 60 de zile, la produse sodice — în 75 de zile.

Au fost create noi ramuri industriale care nu existau în România burghezo-moșierească: producția de utilaj petrolier și minier, producția de tractoare și camioane, industria electrotehnică, industria chimică a îngrășămintelor minerale pentru agricultură, a masei plastice, a fibrelor sintetice, industria extracției de uraniu etc.

Partidul și guvernul se preocupă de ridicarea continuă a industriei siderurgice, pentru sporirea bazei proprii de metal, ca și a industriei constructoare de mașini — condiție principală a progresului economic al țării.

Insemnate realizări au fost obținute în aplicarea planului de electricizare a țării. În câțiva ani au fost construite 24 de termocentrale hidrocentrale electrice, iar în prezent se apropie de terminare lucrările marii hidrocentrale „V. I. Lenin” de la Bicaz. La sfârșitul anului 1957, puterea instalată a centralelor electrice a fost de 2 ori mai mare decât puterea instalată în vechea Românie.

În domeniul industriei chimice, pentru a cărei dezvoltare în ritm accelerat țara noastră are condiții optime, se construiesc mari combinate pentru producția de fibre sintetice, mase plastice, îngrășăminte chimice, celuloză.

La sfârșitul anului acesta, producția industriei chimice va depăși de 10 ori nivelul din 1938.

Industria petroliferă este în continuă dezvoltare. În această ramură eforturile sînt îndreptate în două direcții. Una dintre ele o constituie continuarea prospectivelor și exploatarea pentru sporirea rezervelor petrolifere, creșterea rezervelor asigurând sporirea extracției de petrol. Cealaltă direcție în care sînt îndreptate eforturile în industria petroliferă este valorificarea superioară și complexă a petrolului la un nivel înalt de eficiență economică.

Partidul și guvernul acordă o mare însemnătate valorificării în cele mai bune condiții a patrimoniului forestier, se preocupă de înzestrarea întreprinderilor din acest domeniu cu utilaj modern în scopul folosirii cât mai raționale a bogățiilor forestiere ale țării.

O dată cu dezvoltarea industriei grele și pe baza dezvoltării acestei industrii a crescut producția bunurilor de consum, s-a lărgit considerabil sortimentul mărfurilor de larg consum și s-a îmbunătățit calitatea produselor.

Pentru a asigura un ritm susținut al industrializării socialiste a țării partidul mobilizează toate eforturile, rezervele materiale și financiare în vederea sporirii rapide a acumulărilor necesare investițiilor. Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a pus în fața organizațiilor de partid, a tuturor oamenilor

muncii din industrie sarcina de a lupta cu și mai multă tenacitate pentru descoperirea și valorificarea numeroaselor și importante rezerve existente în toate ramurile economiei naționale, în toate fabricile și uzinele, prin utilizarea mai bună a capacităților de producție, scurtarea termenelor de dare în funcțiune a noilor instalații, prin economii de materii prime și materiale în vederea creșterii producției și a reducerii mai accentuate a prețului de cost al produselor.

Dind dovadă de un inepuizabil spirit de inițiativă, colectivele de muncitori, tehnicieni și ingineri din întreprinderi, sub conducerea organizațiilor de partid, scot la suprafață noi rezerve ale economiei, luptă cu abnegație pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan. „Se poate aprecia de pe acum — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Expunerea cu privire la lucrările celui de-al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S. — că prevederile Directivei Congresului al II-lea al partidului nostru privind creșterea producției cu 60—65 la sută pe ansamblul industriei socialiste vor fi îndeplinite — și chiar depășite la o serie de principale produse industriale.

Partidul desfășoară politica de transformare socialistă a satului, de atragere a milioane de mici producători individuali, pe calea convingerii, pe făgașul socialismului. Ca urmare a muncii politice intense desfășurate de partid, a preocupării P.M.R. pentru crearea bazei tehnico-materiale necesare agriculturii socialiste, grijii pentru pregătirea cadrelor de specialiști agricoli, politici de îngrădire a exploatareii chiburești și de sprijinire financiară și tehnică a unităților cooperatist-socialiste, România a obținut rezultate remarcabile în îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la creșterea și consolidarea sectorului socialist al agriculturii. Pînă acum aproape 2 milioane de familii din totalul de circa 3 milioane șase sute mii de familii țărănești au pășit pe calea agriculturii socialiste. Suprafața agricolă pe care o ocupă sectorul socialist-cooperatist și de stat este de cca. 8.400.000 hectare, aproape 60 la sută din totalul suprafeței agricole a țării. Veniturile în continuă creștere ale gospodăriilor colective și întovărășirilor fruntașe, viața nouă ce și-o făuresc colectivității și întovărășii conving mase tot mai largi ale țărănimii de justetea politicii partidului nostru de construire a socialismului la sa și le fac să se îndrepte tot mai hotărît, cu încredere din ce în ce mai mare, spre cooperativizarea agriculturii.

Rezultatele obținute în transformarea socialistă a agriculturii — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — reprezintă o realizare de însemnătate istorică, o adevărată revoluție care transformă din temelii relațiile social-economice la țară, întregul mod de trai al țărănimii muncitoare, toată înfățișarea satului nostru”.

Dind o atenție deosebită ridicării considerabile a productivității la hectar la toate culturile, orientându-se spre dezvoltarea în țara noastră a unei agriculturi intensive, partidul și guvernul iau măsuri pentru mecanizarea principalelor lucrări agricole, folosirea pe scară mai largă a îngrășămintelor chimice, a insecto-fungicidelor și a semințelor selecționate în agricultură, executarea unor importante lucrări de hidroameliorații și recuperare de noi terenuri agricole.

Partidul Muncitoresc Român consideră făurirea bazei economice a socialismului drept obiectivul central al activității sale. El îndrumă organizațiile de partid să pătrundă cu pricepere în problemele industriei și agriculturii, să exercite influența politică asupra activității organelor economice. Aceasta este un lucru cel se poate de firesc. Fiind partid de guvernământ, partid căruia poporul i-a încredințat destinele țării, el acordă cea mai mare atenție construcției economice, problemelor care privesc baza materială a orînduirii socialiste. Fără marea producție industrială și agricolă, bazată pe cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, nu se poate concepe asigurarea unei abundențe de produse, satisfacerea nevoilor mereu crescînde ale populației, nu se poate concepe construirea socialismului.

Ca urmare a realizărilor importante obținute în industrie, agricultură și celelalte ramuri ale economiei, crește treptat nivelul de trai al celor ce muncesc.

Îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale clasei muncitoare stă pe primul plan al preocupării partidului. S-a îmbunătățit sistemul de salarizare, ceea ce a dus la sporirea cîștigului oamenilor muncii, o dată cu o însemnată creștere a productivității muncii. Partidul și guvernul acordă o atenție deosebită construcției de locuințe confortabile și ieftine, sporirii fondului de locuințe pus la dispoziția oamenilor muncii. S-a îmbunătățit simțitor aprovizionarea oamenilor muncii cu legume, zarzavaturi, fructe etc.

După cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la recenta adunare a activului de partid din orașul și regiunea București, Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a dezbătut propunerile cu privire la elaborarea unui plan de perspectivă a dezvoltării economiei naționale, hotărînd să intensifice lucrările pentru întocmirea unei schițe-program pe o perioadă de 15 ani. Prima etapă a acestui program va fi planul economic pe perioada 1960—1965, al cărui proiect urmează să fie dezbătut pe larg de oamenii muncii și apoi supus aprobării celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

„Prin îndeplinirea prevederilor planului de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965, poporul nostru va termina în linii mari construirea socialismului, trecînd într-o nouă etapă — aceea a desăvîrșirii construcției socialiste” — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Este o datorie de cinste și de onoare a fiecărui membru și candidat de partid, a fiecărui om al muncii de a-și mobiliza toate forțele și a munci cu entuziasm, hotărîre și perseverență, pentru atingerea acestui obiectiv înalț, care va asigura o puternică înflorire a țării, sporirea simțitoare a venitului național, a producției și a consumului pe cap de locuitor la principalele produse, satisfacerea într-o măsură tot mai mare a cerințelor materiale și culturale ale oamenilor muncii.

Socialismul nu se poate construi fără creșterea continuă a nivelului cultural al poporului. De aceea partidul acordă o mare atenție dezvoltării culturii, activității ideologice. În anii puterii populare arta, știința, cultura au cunoscut un avînt fără precedent în țara noastră. Au apărut o serie de lucrări originale în domeniul istoriei, filozofiei, economiei politice, s-a îmbunătățit editarea operelor clasice ale literaturii române

și a unor lucrări importante ale gînditorilor progresiști romini. Scriitorii au îmbogățit literatura noastră realist-socialistă cu lucrări remarcabile, care se bucură de o înaltă apreciere din partea poporului muncitor.

Partidul îndrumă intelectualitatea să ia parte activă la construirea socialismului, la dezvoltarea și răspîndirea culturii în rîndurile maselor populare.

Majoritatea covârșitoare a intelectualității, tot ce are ea mai de preț, urmează cu încredere politica Partidului Muncitoresc Român și își consacră în măsură din ce în ce mai mare forțele și priceperea cauzei construcției socialismului și întăririi regimului democrat-popular. În această activitate, intelectualitatea veche se transformă și se contopește cu noile generații de intelectuali formați în anii puterii populare alcătuiind un unic detașament al intelectualității legate de popor, devotată construcției socialiste, care se bucură de stima și ajutorul frățesc al poporului muncitor, de grija și încrederea partidului clasei muncitoare.

Unul dintre detașamentele cele mai importante și numeroase ale intelectualității îl reprezintă cadrele didactice. Statul democrat-popular a încredințat profesorilor și învățătorilor sarcina nobilă de a educa noua generație, de a forma cetățeni demni de epoca nouă pe care o trăim, de a făuri cadre noi, capabile să aplice știința și tehnica și să contribuie la progresul necontenit al acestora, constructori entuziaști ai socialismului. Partidul și Guvernul au chemat cadrele didactice să-și consacre toate forțele luptei pentru stîrpierea obscurantismului, a prejudecăților mistice și a înapoierii culturale, să ducă în masele cele mai largi făclia culturii și științei înaintate, îndeosebi a științei și tehnicii sovietice, care și-au dovedit superioritatea în cele mai importante domenii.

După cum a subliniat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită la cea de-a doua conferință pe țară a Uniunii Asociațiilor studenților din R.P.R., una din sarcinile principale ale cadrelor didactice este de a educa la elevi dragostea față de munca fizică, de a forma în rîndurile tineretului școlar o opinie de masă pentru a se pregăti în vederea intrării în școli superioare muncind în producție, deoarece drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă duce prin școala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă.

Cultivînd la elevi dragostea și respectul față de munca productivă, profesorii și învățătorii vor reuși să crească o generație devotată trup și suflet clasei muncitoare, poporului muncitor, cetățeni de nădejde ai Patriei noastre socialiste, care vor fi oricînd gata să apere, alături de toți oamenii muncii, cuceririle revoluționare, fabricile, uzinele, lăcașele de cultură ridicale prin truda celor ce muncesc.

După cum se știe, succesele obținute de poporul muncitor, condus de partid, provoacă furia dușmanului: forțele vrăjmașe din interior, hrănite cu iluzii de peste ocean și cu dolarii americani, continuă să tinjească după vechile privilegii și rînduiri, fac tot ce le stă în putință pentru a împiedica mersul înainte al socialismului. În perioada de trecere, lupta de clasă continuă să existe, acționînd în condiții noi. Analizînd formele pe care le îmbracă lupta de clasă, poziția fiecărei clase și categorii sociale față de puterea populară și socialism, partidul și-a elaborat o politică corespunzătoare sarcinilor construcției socialiste, menită să asigure victoria deplină a clasei muncitoare și a celorlalți oameni ai muncii asupra forțelor dușmane. Membrii de partid și masele fără de partid sînt educate în spiritul vigilenței revoluționare și sînt mobilizate la luptă pentru demascarea și zădărnicierea oricăror uneltiri ale dușmanului de clasă. Fără izolarea dușmanului de clasă și zdrobirea încercărilor sale de a lovi în cuceririle revoluționare ale poporului nu s-ar fi putut consolida și dezvolta regimul de democrație populară în țara noastră.

Socialismul este o orînduire socială care nu se poate construi de la sine; socialismul este rezultatul și creația activității conștiente a oamenilor muncii. Fără participarea activă a maselor nu se poate concepe înlăturarea vechii orînduirii capitaliste și construirea alteia noi — societatea socialistă.

Acțiunea conștientă a oamenilor muncii pentru făurirea socialismului dă naștere unei bogate experiențe revoluționare, constructive, scoate la iveală inițiative extrem de prețioase.

Partidul studiază și sintetizează bogata experiență a maselor populare, marea lor înțelepciune, ia măsuri ca diferitele inițiative valoroase, care la început apar ca fenomene izolate, să devină un bun comun, să fie larg răspîndite, asigurînd astfel un avînt general al întregii mișcări de construcție socialistă.

În sfîrșit, țările de democrație populară, printre care și țara noastră, construiesc socialismul în condițiile unei situații internaționale complicate. În aceste condiții, statul democrat-popular trebuie să urmărească în permanență evenimentele internaționale, să examineze în spirit marxist fenomenele care apar pe plan internațional, modificările care intervin în raportul de forțe, uneltirile cercurilor imperialiste, în scopul de a folosi cât mai bine ajutorul aliaților și a paraliza acțiunile dușmanului. Sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român, politica externă a statului nostru democrat-popular asigură construirea pașnică a socialismului în țară, întărirea lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., dezvoltarea colaborării socialiste, sprijinirea luptei popoarelor pentru independență și progres social.

Rolul conducător al partidului se manifestă înainte de toate prin linia sa politică, linie care definește și orientează activitatea organizațiilor de stat și obștești. În rezoluțiile și hotărîrile congreselor partidului și plenarelor C.C. se stabilește politica partidului pentru o etapă dată.

Politica partidului constituie baza vitală a regimului nostru democrat-popular; ea cuprinde toate laturile vieții de stat, economice, sociale, culturale, mobilizează masele populare la lupta pentru construirea socialismului.

Care este explicația că politica partidului este urmată de cele mai largi mase ale oamenilor muncii, că politica partidului înregistrează succese după succese?

Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare a poporului în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră

(Urmare din pag. 7-a)

Politica partidului este înfăptuită cu avânt de către masele muncitoare deoarece este justă, ea oglindește interesele vitale ale poporului, corespunde întru totul acestor interese.

Partidul își stabilește politica sa științifică pe baza cunoașterii legilor obiective ale societății, ale luptei de clasă, pe baza atotbiruitoarei învățături marxist-leniniste, pe care o aplică în mod creator. Bizuindu-se pe teoria marxist-leninistă, partidul interpretează just fenomenele ce apar în viață, prevede în cotro se desfășoară evenimentele. Fidelitatea față de ideile marxism-leninismului constituie izvorul principal al succeselor politicii partidului, al fermității și intransigenței sale.

Partidul nostru se călăuzește după experiența Uniunii Sovietice în opera de construire a socialismului, experiență verificată și de celelalte țări din lagărul socialist, ca și după experiența propriei noastre țări.

Forța politicii partidului nostru constă în faptul că ea se realizează prin activitatea celor mai largi mase populare, care, considerând-o propria lor politică, o înfăptuiesc în mod liber, cu conștiința că ea le aduce o viață fericită.

Aplicarea învățăturii leniniste cu privire la rolul partidului în societate are o mare însemnătate în asigurarea succesului în lupta maselor muncitoare pentru socialism. De felul cum această învățătură este transpusă în viață depind consolidarea continuă a dictaturii proletarietului a statului oamenilor muncii, atragerea maselor largi de oameni ai muncii la o participare conștientă în opera de construire a economiei și culturii socialiste.

Cu toate că întreaga experiență de luptă a mișcării muncitorești internaționale a dovedit practic justetea învățăturii marxist-leniniste despre rolul conducător al partidului în revoluția socialistă, revizioniștii contemporani mai fac și astăzi încercări de a „demonstra” chipurile, că, clasa muncitoare poate ajunge la socialism și fără a fi îndrumată de partidul ei revoluționar marxist-leninist.

Partidul Muncitoresc Român, alături de toate partidele marxist-leniniste din lume, a dat o ripostă hotărâtă concepțiilor revizioniste. Încercările revizionistilor de a lovi în partidul clasei muncitoare au fost zdrobite. Consolidarea continuă a rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate, în viața de stat, economică, ideologică, obștească etc. constituie preocuparea de căpetenie a tuturor membrilor de partid, a masei oamenilor muncii.

Rolul conducător al partidului este determinant pentru întărirea puterii muncitorești-tărănești, pentru reușita operei de construire a socialismului. De aceea, trebuie să muncim perseverent pentru întărirea continuă a rolului conducător al partidului, al fiecărei organizații de partid în domeniul său de activitate, pentru îmbunătățirea neîntrepută a metodelor conducerii de către partid a economiei și culturii, a organizațiilor de masă, a tuturor sectoarelor construcției socialiste. Întregul popor muncitor este conștient că numai sub conducerea încercată a partidului își poate făuri o viață mai bună, că întărirea continuă a partidului și a rolului său conducător chează victoria deplină a socialismului în patria noastră.

Principiile organizatorice ale P. M. R.

Partidul Muncitoresc Român — partid marxist-leninist al clasei muncitoare — este un partid de tip nou, care are la baza construcției sale principiile ideologice, tactice și organizatorice leniniste. Partidul s-a născut ca un partid al revoluției sociale, ca detașamentul de frunte al clasei muncitoare, al poporului muncitor în lupta pentru desființarea exploatării omului de către om, pentru făurirea unei vieți mai bune, socialiste.

Cuprinzând în rindurile sale pe cei mai înaintați și conștienți oameni ai muncii, Partidul Muncitoresc Român reprezintă detașamentul de avangardă, conștient al clasei muncitoare. Partidul își largăște rindurile cu cei mai ridicați oameni ai muncii, în primul rând cu muncitorii cu un stagiu mai îndelungat în producție, cu cei mai înaintați țărani colectivști și întovărășiți, cu intelectualii legați de popor, care și au însușit scopurile luptei partidului și s-au călăt în lupta revoluționară împotriva dușmanului, pentru construirea socialismului.

Izvorul forței și invincibilității Partidului Muncitoresc Român constă în faptul că păstrează cu sfințenie și întărește neîncetat unitatea de nezdruincinat a rindurilor sale; el nu îngăduie ca în simțul său să se ivească grupări care nu se supun liniei și hotărârilor partidului, pentru că acestea ar slăbi partidul și ar face jocul dușmanilor clasei muncitoare.

Apărindu-și unitatea, partidul ia măsuri pentru a face cu neputință încercările elementelor dușmane de a se strecura în rindurile sale, cu gândul de a-l lovi pe dinăuntru. Curățirea rindurilor partidului de tot soiul de elemente străine de clasa muncitoare, de trădători, de elemente vrăjmașe, este o lege pentru partid, o lege a cărei respectare asigură întărirea lui neîncetată.

O mare însemnătate în întărirea partidului a avut-o zdrobirea grupului fracționist Pauker-Luca. Măsurile luate de partid pentru lichidarea oricărei urmări a activității acestui grup au călăt și întărit partidul, disciplina și unitatea sa, forța de luptă a organizațiilor de partid, capacitatea lor politică și organizatorică, au întărit rolul de conducător al partidului în construcția socialistă. Dând dovadă de înțelepciune politică și de un înalt spirit de vigilență, C.C. al P.M.R. a pus capăt la timp activității antipartinice, fracționiste a tovarășilor I. Chișinevschi și M. Constantinescu care, calomniind linia politică a partidului și

a Comitetului său Central, viața internă de partid și activitatea organelor dictaturii proletarietului, au încercat să submineze unitatea partidului și a conducerii sale — lucru de care nu puteau profita decât dușmanii construcției socialiste.

Un rol important în întărirea unității partidului și în consolidarea rolului său conducător în toate domeniile de activitate l-a avut plenara C.C. al P.M.R. din 9—13 iunie 1958.

Plenara C.C. al partidului din iunie 1958 a înarmat organizațiile și membrii de partid în vederea continuării întăririi a partidului, a întăririi unității și disciplinei de partid, a creșterii combativității împotriva ideologiei burgheze, sub orice formă ar apărea, a curmării oricăror manifestări de împăciuitorism față de abaterile de la linia și hotărârile partidului.

Dezbaterea documentelor plenarei Comitetului Central al P.M.R. în organizațiile de partid a demonstrat din nou uriașa forță a partidului, unitatea sa indestructibilă, coeziunea tuturor membrilor de partid în jurul Comitetului Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, încrederea nestrămutată a oamenilor muncii în partid, care, călăuzindu-se neabătut după învățătura marxist-leninistă, înarmează clasa muncitoare și întregul popor cu o politică fermă. Dezbaterea documentelor plenarei a scos în evidență interesul profund al masei membrilor de partid pentru treburile partidului, participarea lor intensă la activitatea partidului, voința lor de neclintit de a înfăptui politica și hotărârile partidului.

Întărirea unității ideologice și organizatorice a partidului prezintă astăzi un interes deosebit nu numai pentru membrii de partid, ci și pentru oamenii muncii fără de partid, pentru întregul popor muncitor. Acest lucru își are o explicație firească. Poporul muncitor din țara noastră, conștient de faptul că destinele lui depind de fermitatea conducerii de către partid, manifestă un mare interes pentru partid, pentru întărirea continuă a coeziunii rindurilor sale, știind că de aceasta depinde înaintarea cu succes pe drumul construirii socialismului.

Una din condițiile menținerii și consolidării coeziunii partidului este aplicarea consecventă, în întreaga sa activitate și în organizarea sa, a principiului centralismului democratic. Corespunzător acestui principiu, partidul unește strins în organizarea sa centralismul cu democrația internă de partid, îmbină în activitatea sa disciplina de fier cu inițiativa și participarea largă a masei membrilor de partid la conducerea treburilor partidului.

Potrivit principiului centralismului, în partid există o disciplină de fier, conștientă. Intrucât disciplina de partid este o condiție de bază pentru asigurarea unității politice, de voință și de acțiune a partidului, ea este obligatorie în egală măsură pentru fiecare organizație de partid, pentru fiecare membru de partid. Organizațiile de partid și membrii de partid — indiferent de postul pe care-l ocupă — trebuie să socotească hotărârile partidului drept lege de la care nu se pot abate sub nici un motiv.

Partidul Muncitoresc Român își întărește și largăște neîncetat legătura sa cu masele de milioane ale celor ce muncesc, al căror slujitor devotat este. Bucurându-se de încredere și dragoste din partea maselor muncitoare, partidul le învață cum să lupte pentru construirea socialismului, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor. Totodată, partidul învață de la mase, își îmbogățește experiența sa cu experiența dobândită de mase în munca pentru înfăptuirea liniei partidului. Legătura strinsă între partid și popor stă la temelia țării regimului democrat-popular. De trăinicia legăturilor partidului cu masele și de sprijinul pe care-l primește din partea acestora depind în bună măsură înfăptuirea rolului său conducător și ritmul înaintării poporului muncitor pe drumul socialismului.

Un mare rol în întărirea legăturii partidului cu masele îl are conducerea de către partid a sfaturilor populare, sindicatelor, U.T.M. și a celorlalte organizații de masă. Sfaturile populare, ca organe locale ale puterii de stat, sint expresia directă a dictaturii proletarietului. Ele desfășoară o activitate multilaterală: administrativă, economică, gospodărească, culturală etc. În activitatea lor, sfaturile populare atrag cele mai largi pături ale populației, leagă masele muncitoare cu partidul, înainte de toate, pe linie de stat. Ele dezvoltă energia și inițiativa creatoare a maselor în construirea socialismului, atrag pe oamenii muncii la conducerea construcției economice și culturale și la aplicarea în viață a politicii partidului. În prezent partidul se preocupă de ridicarea rolului sfaturilor populare, le ajută să-și îndeplinească în bune condiții atribuțiile care au crescut în ultima vreme.

O atenție deosebită acordă partidul sindicatelor, una dintre cele mai mari organizații de masă, care unește aproape toți oamenii muncii din țara noastră și leagă partidul cu masele, înainte de toate, pe linia producției.

Ridicarea rolului sindicatelor în opera de construire a socialismului este una din condițiile esențiale pentru înfăptuirea conducerii de către partid a clasei muncitoare, a masei salariale din fabrici, uzine și instituții. V. I. Lenin vedea în sindicate organizația de masă căreia, sub conducerea partidului, îi revine sarcina de a fi făuritoarea vieții noi, educatoarea milioanei de oameni ai muncii, care trebuie ajutați să se debaraseze de vechile prejudecăți, să conducă statul, să conducă producția. Lui Lenin îi aparține celebra teză care definește cu deosebită precizie rolul și importanța sindicatelor — ca școală a conducerii, școală a gospodăririi, școală a comunismului. „...sindicatul creează o legătură între avangardă și mase, ...prin munca lor de fiecare zi ele conving masele, masele acelei clase care este singura în stare

să ne ducă de la capitalism la comunism” — scrie Lenin *).

Partidul Muncitoresc Român consideră sindicatele forma cea mai potrivită, întru totul corespunzătoare procesului construcției socialiste în țara noastră, în stare să asigure participarea tuturor muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor la conducerea activității întreprinderilor în domeniul producției, folosirii mijloacelor financiare, salarizării, respectării obligațiilor reciproce asumate în contractele colective, satisfacerii nevoilor social-culturale.

Cea mai importantă rezervă a partidului este Uniunea Tineretului Muncitor, care activează sub îndrumarea sa directă. Din rindurile U.T.M. partidul absoarbe contingente noi de comuniști cu care își împăspătează, întărește și largăște efectivul.

U.T.M. este o organizație comunistă care întru-nește în rindurile sale peste 1.000.000 de tineri de la orașe și sate, organizația tinerilor comuniști căreia îi revine sarcina de onoare de a ajuta partidul în educarea tinerei generații în spiritul comunismului. Prin munca politico-educativă ce o desfășoară, U.T.M. este chemată să cultive în rindurile tineretului dragostea față de muncă și de învățatură, să mobilizeze tineretul la aplicarea politicii partidului și guvernului de construire a unui viitor luminos poporului nostru. Una din sarcinile primordiale ale U.T.M. este de a educa tineretul în spiritul patriotismului socialist, al prețuirii și apărării cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, în spiritul internaționalismului proletar, al păcii și prieteniei între popoare, de a dezvolta la masele de tineri din țara noastră fermitatea și vigilența în lupta împotriva dușmanului.

Conducerea partidului a pus în fața organelor și organizațiilor de partid sarcina de a asigura conducerea politică, ideologică și un ajutor permanent organizațiilor U.T.M., de a se ocupa cu grijă și căldură de viața și problemele specifice ale tineretului, de creșterea și educarea lui, de a ridica rolul U.T.M. în atragerea maselor de tineri de la orașe și sate la o participare activă în eforturile de sporire a producției industriale și agricole și de ridicare a nivelului de trai.

Rolul de îndrumător și călăuzitor al organizațiilor de masă spre înfăptuirea scopului comun îl îndeplinește partidul clasei muncitoare. Datorită acestui fapt, eforturile organizațiilor de masă nu se răzlețesc, ci, dimpotrivă, se contopesc în vederea atingerii aceluiași țel.

În întărirea legăturilor partidului cu masele și în înfăptuirea conducerii maselor de către partid, un rol foarte important are munca de lămurire politică desfășurată de partid. Prin munca politică partidul explică maselor linia sa și le atrage la luptă pentru traducerea ei în viață.

Aceasta este una din tradițiile comunistilor. Încă la începutul activității sale revoluționare, Lenin scria că ideea socialismului o va înțelege și și-o va însuși fiecare muncitor, cu condiția ca agitatorul sau propagandistul să știe să-i vorbească în așa fel încât să-i împărtășească această idee, să știe să i-o transmită într-un limbaj pe înțelesul lui și sprijinindu-se pe fapte cunoscute de muncitor din viața de toate zilele.

Întărirea rolului conducător al partidului, creșterea capacității sale politice și organizatorice sint nemijlocit legate de ridicarea continuă a pregătirii marxist-leniniste a membrilor și candidaților de partid, de dezvoltarea spiritului lor partinic. O îndatorire de căpetenie a tuturor membrilor și candidaților de partid, prevăzută în statut, este de a munci neconținut pentru a-și ridica nivelul de cunoștințe pentru a-și însuși bazele marxism-leninismului. Sarcinile comunistilor, determinate de rolul partidului în societate, nu pot fi îndeplinite dacă membrii și candidații de partid nu posedă cunoștințe politice și teoretice. De aceea, partidul manifestă o grijă deosebită pentru educarea marxist-leninistă a membrilor și candidaților de partid. În această privință, Congresul al II-lea al P.M.R. a subliniat cu tărie că una din condițiile esențiale ale victoriei în lupta pentru construirea socialismului este educația marxist-leninistă a membrilor și candidaților de partid. Studiarea temeinică a teoriei marxist-leniniste, în strinsă legătură cu cerințele practicii construcției socialismului, asigură creșterea continuă a gradului de activitate a membrilor și candidaților de partid, a combativității lor, le dezvoltă capacitatea de a rezolva sarcinile trasate de partid.

Construirea socialismului este opera poporului însuși. Partidul Muncitoresc Român unește eforturile creatoare ale muncitorilor, țărănilor muncitori și intelectualilor într-un singur șuvoi și le îndreaptă către același țel comun; prin organizațiile sale de bază, prin sfaturile populare, sindicate, U.T.M., cooperative și alte organizații de masă, partidul influențează toate laturile activității poporului muncitor, conduce toate ramurile construcției economice și culturale. Promovarea intereselor poporului, conducerea lui pe drumul unui viitor strălucit este legea supremă a partidului. Partidul Muncitoresc Român este un partid cu adevărat popular, care nu cunoaște alte interese în afară de interesele poporului. De aceea, poporul acordă o mare încredere partidului și sprijină cu însuflețire politica sa. Autoritatea și încrederea de care partidul se bucură în fața maselor sint rodul activității sale neobosite pentru binele și fericirea poporului. Pe această bază s-a creat unitatea de nezdruincinat între partid și popor, unitate ce constituie izvorul forței și invincibilității partidului.

*) V. I. Lenin, Opere, vol. 10, E.S.P.L.P., 1956, pag. 64.
*) Gheorghe Gheorghiu-Dej, Articole și cuvântări, E.S.P.L.P., 1955, ed. IV-a, pag. 530.
*) V. I. Lenin, Opere, vol. 32, E.S.P.L.P., 1956, pag. 2—3.